

Ruh ve Madde

Metapsişik Telkikler ve İlimi Araştırmalar
Derneği Yayın Organıdır ©

Cilt: 35 Sayı: 416 EYLÜL 1994
(KDV DAHİL) 25.000 TL. YURTDIŐI: 10 DM.

Dernek Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayım: Halük HACALOğLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Taner GÜLER
Hakan Erkan ERASLAN

Yönetim ve Dernek Merkezi:
Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkmağı
No:4 D:8 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 Fax: 252 61 25

* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE: EVLİLİK VE KADER	2
● KONFERANSLARIMIZ	5
● EVRENDE OLAN İNSANDA, İNSANDA OLAN EVRENDE OLUYOR	6
● BİR AKIŞ: MUHTEŞEM GELIŐ	8
● RUH VE KÂİNAT	9
● ORTAK ALANLARIN AMACI BÜTÜNE UYUM	12
● BİLGİ VE BİLGİ ÇAğI	16
● SEMPATİ VE ANTİPATİ	18
● DÜNYA VİCDANI	21
● ANA HEDEFTE BİRLEŞMEK	22
● RUHÇU DOKTRİN	24
● UFO'LAR VE KONTROL SİSTEMLERİ	28
● İNSAN DOğASINI ARAŞTIRMA DERNEğİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	30
● SABIRLA TAHAMMÜL	31
● PRATİK RUHSAL YAŞAM: SEMBOLLER VE REALİTE ARASINDAKİ UYUMLU REZONANS	33
● PNÖMATOKRASI, İMKÂNLAR SİSTEMİ	35
● "KÜRESEL BİR AHLÂK" KİTABININ GÖZDEN GEÇİRİLİŐI	36
● FRNM, PARAPSIKOLOJİ ENSTİTÜŐÜ DANIŞMANLARINDAN PROF. DR. JAMES CARPENTER İLE RÖPORTAJ	37
● İNSAN ŞUURU VE PARAPSIKOLOJİ	40
● TEBLİğ: SİZ KİMSİNİZ?	41
● OTOMATİZMA	42
● İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEğİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	44
● DİNAMİK SİSTEMLER TİPİ'A	45
● ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEğİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	46
● SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİğLER: TESİRLERİN KÜTLESEL YANSIMASI	47
● KİTAPLAR ARASINDA: SILVER BIRCH-ÖTEÂLEMDEN GELEN BİLGİLER	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 243 18 14

Kapak: Meta Basım Yayım Ltd. Őti. Ahududu Sok. 25/5 Beyoğlu/İST. 252 61 25 - 249 10 01

İç Baskı: Emre Matbaacılık, Dizdariye Medresesi Sok. No:15 ÇemberlitaŐ/İST. 518 23 74

Renk Ayırımı: Degradé, TeŐvikiye / İSTANBUL, 248 25 18

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K. 9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtıçi: 300.000 TL. (Öğrenciler: 240.000TL.), YurtdiŐi: 120 DM.

Posta Çeki No: 168305 Ayda bir yayınlanır.

Biz insanlar hakikati değil, hakikatin temsillerini tanırız. Bir bakıma oyun oynamak ve oyuncaklar realitelerimizi oluşturmaktadır. Hele şimdi ülkemizin içinde bulunduğu her türlü fikir ve düşünce karmaşası göz önüne alınır, "oyun ve oyuncaktan ibaret" realitelerimizin ne hâle geldiğini kolayca anlayabiliriz. Ne yapıyoruz? Ne yapmamız gerekir? Yapmamız gerekeni bilirsek ne yaptığımızın farkına varabiliriz sanıyorum.

Yapmamız gerekenleri sıralamanın da pek önemi yok... Bir çeşit ilmi hâl yaratmaktan öteye geçemeyiz. Fakat gene de yaradılışın merkezindeki Sonsuz bir Mânâ olan Tanrı'yı aldatmacasız, derinden hissetmek ile merkezden çevreye ulaşan ebedi hayatın bir ürünü olan insandaki tanrısallığı anlamak esas işimizdir.

Tanrı'yı ve kendini bilmek: Mikroâlemin, -insanın kendi varlığı hakkında- ki bütün bilgiye ulaşması ile makroâlemin- Kâinatın, maddenin ve sebeplerin bütün bilgisine ulaşması demektir.

Tanrı kimin peşinde? Ne istiyor bizden?

Bu sorunun insanlığa yöneltildiğini düşünelim: Tanrı insandan maddî varlığını değil, maddî varlığının meyvesini ister. Nedir bu ürün, bu meyve? **Varlığımızın tekâmül etmesidir.** Tanrı tekâmül için çaba harcayanın peşindedir. Nur'dan ibaret olan ilâhî nazarını ona yöneltmiştir. Böylece tekâmül için ve de tekâmül için çaba harcayanlardan "**yüce yardımını**" esirgemez. Gözetimini kesmez. Böylesi bir korunma ve kollamaya mazhar olan varlık, ne yaparsa yapsın tekâmül yolundan ayrılamaz; hep ilerler. Mutluluk da, ıstırap da araçtır artık...

Suurlu varlıkların tekâmül yolunda başlıca iki seçeneği var gibi:

Tanrı'ya teslim olmak: Görülüp gözetilmek, korunup yol gösterilmeye kavuşmak. Böylesi bir duruma lâyık olmak çok zor bir makamdır. Teslim olduk diyenler varsa da, kime teslim olduklarını bilmezler. Dünyaya teslim olurlar, hep onun için çalışırlar, ondan aldıklarını ona verirlere ve bu verişten de Tanrılık bir pay çıkarmaya çalışırlar. Tanrı için verdiklerini, harcadıklarını sanırlar. Yaptıkları dünyaya rağbettir.

Kendini kendine rehber edinmek: Seçme hürriyetinin doğal bir sonucu olarak kendi başının çaresine bakar. İstek ve hareketlerinin sonuçlarıyla karşılaşır.

Görülüp gözetilmek ya da sonuçlarla karşılaşmak insanın tahammül edebileceği bir durum mudur? Hayır! Bu yüzden hem rahmete hem de öfkeye ihtiyacımız vardır.

* *
* *

Kıyamet vasıtasıyla sınırlı olan bilgi, sonsuz hayatın başlangıcına girme liyakatinde olan varlıklar için sınırları aşan, metabilgi hâline geçecek demektir. Kıyamet, realite devrelerinin sonunda maddî ve manevî değerlerin kalıpsız olarak ortaya serilmesi demektir. Tüm değer yargılarının mihenge vurulmasıdır. Her şeyin kıymetinin değerlendirilmesi, birbirinden tefriktir.

İnsanlığı Birleştiren Bilginin Yayılması ile bütün değerlerin yeniden değerlendirilmesi mümkün olabilecektir. Eşkoşmaların hiçlenmesi zamanı yaklaşıyor.

Selâm ve Sevgiler

KONFERANS ÖZETİ

Ergün ARIKDAL

EVLİLİK ve KADER

Kuşkusuz, evlenmenin birçok amaçları bulunmaktadır. Evliliğin ruhsal temeli, enkarne olmadan evvel yeryüzünde tecrübelerin daha başarılı ve biraz da icapların insanlara yüklediği birtakım engellerin ortadan kalkması için var olan bir anlaşmaya dayanır. En önemli nokta budur. Eşler daha yeryüzündeki bedene bağlanmadan evvel böyle bir anlaşmayı yapmışlar ise, yani yapılacak tecrübede birbirlerine gerçekten yardım edeceklerse, o varlıklar ancak ölümle birbirlerinden ayrılırlar. Onlar evliliklerini, isteseler de bozamazlar.

İkinci bir evlilik türü; belli bir tecrübenin yapıp bitirilmesine kadar olan bir anlaşma hâlidir. O bittiği zaman, o iki varlığı kimse birarada tutamaz; çünkü ayrı ayrı yollardan her biri, hür bir insan olarak, kendi

tecrübesini yapmak zorunda olan birer insan olarak kendi yollarında devam eder giderler. Dolayısıyla burada "kader" sözcüğüyle hiçbir şey açıklanamaz. Bu bir kader değildir. Bu bir plânlamadır. Bilerek, isteyerek yapılmış bir plânlama-

dır. Burada kader söz konusu değildir. Çünkü "kader" dediğimiz zaman, empozisyonlar ortaya çıkmaktadır; zorlamalar ortaya çıkmaktadır. Hayatta her şey zorla hallolmaz. Her şey zorla yaptırılmıyor. Her şey bir plân mucibi meydana

gelmektedir. O plâna şu anda, içinde bulunduğumuz şuur seviyesinin vasfına, niteliğine göre bir hüküm verirsek, çok yanılırız. Örneğin, "Ama bu plâni nasıl oldu da ben hazırladım! Ben fukaralığı neden seçtim? Şu vücut arızasını niçin istedim? Niye erkek oldum, kız olsak daha iyiydi veya niye kız olduk da erkek olmadık?" diye düşünebiliriz. Ya da itirazlarla karşılaşabiliriz.

Fakat itirazlar şu andaki çıkarlarınız üzerine dayanan bir düşüncenin sonucunda ortaya çıkmıştır. Ama serbest hâlde bulunan ruh varlığı, bedene bağlanmamış ve sadece ve sadece tekâmül için gayet objektif görüş ve bilgilere sahip olan bir varlık bunları düşünmez. Onun için her şey bir oyundan ibarettir. Serbest hâldeki bir varlık için her şey bir oyundan ibarettir. Nedir yapacağımız iş? Bu psikodramadan ne anlam çıkaracağım? Neyi araştırıyorum? Şunları araştıracağım... Neler lâzımdır bunun için? Şunlar, şunlar... Eşi, dostu, kimse etrafında yardım edenleri, rehberleri, öteki milyarlarca olanaklar senin emrin altında, kapasitenize göre tanzim edilir. İşte, hayatın belli bir noktasında falan falan tecrübelerin öğrenilmesi, yaşanması için, ona da, karşı tarafa da (eşi) onun ihtiyacı olması gerekir. Belirli bir yerde örneğin 5-10 yıllık (daha fazla ya da az bir süre) bir evlilik her iki tarafın da ihtiyacını karşılayacaktır. Bakmışsınız, olmadık bir nedenle ayrılık gelip çatmıştır. Yirmi beş yıl sonra

boşanılır mı? Tecrübe alanı bitti, vazife bitti, boşanılır elbet. Bir yıl, üç aylık evliyen boşanırlar, 25 yıl sonra boşanmasınlar mı? Bu bir plânlama işidir. Plânlama üstün bir şuurla yapılmaktadır ya da çok üstün şuura sahip varlıklar tarafından bize teklif edilmiş, anlatılmış ve kabul edilmiş bir plânlamanın sonucunda yapılmaktadır.

Plânlamanızda tüm bu hayat boyunca bu destekleme söz konusuysa o sürer gider. Eşler birbirlerini yiyip bitirseler de, birbirlerinin her gün saçını başını yolsalar da o evlilik saç saça, baş başa sonuna kadar

Evlilik kader meselesi değildir; bir plânlama meselesidir. Sizin o hayatınız için size gerekli olan bilgiyi, tecrübeyi ve görgüyü, yani tümüyle ihtiyaçlarınızın karşılanması bakımından gerekli olan bir plânlama işidir.

gider. Melek gibi de olsanız, aslan gibi de olsanız, eğer o plânda iş yoksa üç sene, beş sene, on sene her ne ise o iş biter.

Şimdi, kuşkusuz spiritüel açıdan bu böyle olmakla beraber, şimdi yukarıdan aşağıya inelim, yeryüzünde araştıralım, bakalım ne oluyor? Neden evlilik veya boşanma? Evliliğe son vermek, boşanmak ne demek? Bu bir kader midir, değil midir? "Kader" sözcüğünü kullandığımız zaman, biraz önce nakletmeye çalıştığım bilgidен tamamen habersiz olarak bulunuyor isek, "Evet, anlayamıyorum, bilemiyorum. Benim dışımda

bizleri, insanları, toplumu, gi-dişatı kontrol eden, hâkim olan birileri var galiba, bir şeyler oluyor, bir türlü engel olmuyoruz. Uğraştık, didindik; birsürü tolerans gösterdim, fedakârlık yaptım ama olmadı. Biraraya gelemedik bir türlü. Bu işe de son verdik, kadermiş..." diyebiliriz. Ama bilelim ki evlilik gibi birçok işler kader meselesi değildir. Bir plânlama meselesidir. Sizin o hayatınız için size gerekli olan bilgiyi, tecrübeyi ve görgüyü, yani tümüyle ihtiyaçlarınızın karşılanması bakımından gerekli olan bir plânlama işidir. Zaten sizin kaderiniz yeryüzüne en-

karne olmakla son bulmuştur. Şekli ve şemaliyle tüm geçmişinizin muhasebesi yapılmıştır. Siz böyle bir bedende, şu şartlarda, şurada, ancak bedeni hâkimiyet altında tutabilirsiniz. İşte benim kaderim bu. "Yani ben tekrar doğabilir miyim?"

Yani tekrardan bir bedene sahip olabilir miyim? Şu, şu, şu, tecrübeleri yapabilir miyim?" tarzında soru sorduğumuzda, "Evet, yapabilirsiniz." derlerse, bilesiniz ki kaderiniz bitmiştir. Kapanmıştır kader kapısı. Ondan sonra icaplar başlar. Ne gerekiyorsa, ona göre bir plânlama yapılır ve dünyada bir bedene bağlanılarak uygulanır.

Plânlar arası koordinasyonda bazı eksiklikler, müdahaleler mümkün olabilir. Bu da kader değildir. Bu, hemen her zaman olur. Şu anda dahi olmaktadır. Bu orga-

nik yapıyı yöneten (ruhsal) varlığı kastediyorum. İnsan ruhu çeşitli alanlarda kendi cehdiyle, kendi iradesiyle çok değişik davranışlara geçebiliyor. İstikrarsız bir varlık olmakla beraber, çok mükemmel pozisyonlar da gösteriyor zaman zaman, flaş gibi... Yani kendi bulunduğu şuur düzeyinin üstündeki bir şuur düzeyine bağlı olarak hareket edebiliyor. Bazen, arada bir işleri karıştırıyor. Yani birçok realiteyi birarada ve bir anda görüyor. Aynı ayrı kabullendiği birçok olayı, bir anda birarada görüyor ve onun tek bir şeye bağlı olduğunun farkına varıyor ve ona göre bir davranışta bulununca plânında birtakım değişiklikler yapmak gerekiyor. Görünüşe göre bir anda alt üst oluyor işler, ama değil. Esas amaç tekâmül etmek olduğuna göre, genel plânın dışına çıkılmış sayılmaz. Ve hemen muktedirler, büyüklerimiz gerekli ayarlamaları yapıyorlar. Çünkü o durum, o varlığın liyakatidir, elde etmiş olduğu bir sonuçtur. O sonucu kullanması onun en doğal hakkıdır. O şuur aydınlığı esnasında elde etmiş olduğu şeyi artık kullanabilir. Hakkıdır.

O zaman, plânın üstünde, esasında onun bu tepkiyi ne zaman göstereceği ihtimali yoktur. Yani Yükarısı, Yöneticiler bizim her yapacağımız işi adım adım, santim santim bilici değildirlere. Olamaz. O zaman biz sürekli otomatizma içinde giden mekanik varlıklar hâline geliriz.

Tümüyle bir mekanik sistem, bir dokuma fabrikası gibi, tor-na makinesi gibi bir şey olmak lâzım. Hayır, hep aynı işi yapmıyor insan. Arada sırada çok değişik pozisyonlar gösterebiliyor.

On kişiye "A" tesirini yolluyorsunuz, hiçbir tepki yok belli bir süre içinde. Ondan sonra bir "B" tesirini yolluyorsunuz, gene aynı on kişiye. Bakıyorsunuz bunların içerisinden üç kişi cevap verirken, geri kalan yedi kişi "A" tesirine yeni yeni cevap vermeye başlıyor. Yani uyarana karşı verdiği cevap (teпки) gecikmeli tarzda geliyor, şimdi insanlarda olduğu gibi... "Rötar-da" dediğimiz, "gecikmeli re-

İnsanda şuurlanıp, tepki göstermek, yani davranışı yerinde yapmak ve süresini ayarlamak kudreti vardır.

aksiyonlar" içindeyiz. Anında tepki veremiyoruz. Yani "Bizden istenen budur, onu yapalım." diyemiyoruz. Sonradan, gecikmeli olarak bir uyanma meydana geliyor ve plânlarda muhakkak ki bir sarsıntı, bir değişme meydana geliyor. Bu nedenle de bu gecikmeli reaksiyonlardan dolayı dünya korkunç bir teşevvüş içerisinde. Teşevvüşümüzün en büyük sebeplerinden biri budur. Gecikmeli reaksiyonlar gösterme düzeyinde bulunuyoruz. Anında cevap veremiyoruz. Ancak belli bir süre geçtikten sonra, "Aa!", diyor "Tamam." Bu sefer de bir karmaşadır başlıyor. Bu nedenle ne yapacağımızı, ne edeceğimizi dün-

ya varlıkları olarak daha bildiğimiz yok. "Kaza" dediğimiz bu husus evrim açısından oldukça önemlidir.

Bizim hayatımızda da çeşitli kazalar vardır bu şekilde. Çoğunlukla sonradan aklımız başımıza gelir. "Tüh!", deriz. "Bak, burada atladın gene... Şu, şunu demek istiyordu. Ama zamanında gereken tepkiyi, gereken cevabı veremedim, gereken davranışı gösteremedim. Bir dahaki sefere karşılaşırsam, muhakkak ki onun üstesinden geleceğim. Ve ona uygun tarzda hareket etmeyi ahdediyorum." deriz. Hemen akabinde gözümüzün önüne bir daha dayarlar, ama büyük bir olasılıkla gene atlarız. Üst üste mağlubiyetler çoktur insanda. Örneğin, "Hani ya karar vermiştin, hiç öfkelenmeyecektin. Karşıdaki insan sana bir şey söyleyince, hiç alırmayacaktın, onu şahsiyet meselesi yapmayacaktın, soğukkanlı olacaktın..." gibi birtakım kendi kendimize niyetler alırız. "Yaa, öyle mi?" derler. "Tamam, haklısın sen, görelim bakalım." Arkasından bir daha, bir daha... Gitmişsiniz, serilmişsiniz yere. "Yeter be!" diye bas bas bağırır, söver sayar, öfkelenir, tepinir kalırız.

Demek ki, hem tekâmül etmek kolay bir mesele değil, hem reaksiyon zamanlarını ayarlamak kolay değil. Yani tepki veya davranış gösterme zamanlarını ve hızını ayarlayabilmek şuurlanmakla kaimdir. İnsanda şuurlanıp, tepki göstermek, yani davranışı yerinde yapmak ve süresini

ayarlamak kudreti vardır. Nerede, ne zaman yapacağını bilir. Ona kısaca, "İdrakli adam" diyoruz. "İdrakli adam" demek, yani "anlayışlı adam" demek, bir şeyi anlamak mânâsında, "uyanık adam" demektir. Ama, nerede? Hiç birimiz o düzeyde değiliz. Fakat ne var ki, çeşitli kanallardan samimî olarak elde ettiğimiz bilgilerin bize yardımı oluyor ve arada bir de olsa, bir uyanıklıkla bir şeyi yakalayabiliyoruz. Arada bir de çeşni kabilinden, zannediyoruz zaman zaman hepimizde oluyor bu, kavrayıveriyoruz meseleyi. Bir aydınlanma ile sorunu kavrayıveriyoruz. Ama bir flâş gibi, uzun sürmüyor. Bir aydınlanıyor ve tekrar kapanıyor. Ama o manzarayı unutmamak lâzım. O hâli, o haleti, o yaşanan durumu unutmamak, onun üzerinde durmak lâzım, tahlil etmek lâzım: "Burada nasıldı bu iş? Ne hâldey-

dim ve nasıl hissettim? Nasıl kavradım bir anda?" Bunları unutmamak lâzım.

Kuşkusuz, bir de şu vardır: İnsan yeryüzünde sürekli olarak uyanık yaşayamaz, imkânsızdır. Çünkü yeryüzünde hüküm süren mekanizma, Mekanik İdare Sistemi'dir. Bu sistem çoğunlukla aydınlık bir şuur düzeyine gerek sinim göstermez. İcaplar öyle sıralanmıştır. Yaşam kolaylığı getirmesi bakımından beden ona göre, kendine göre bir düzen kurar. Yaza, kışa, bahara, denize, yağmura, iklimin değişmesine, gıdaların vücudunda meydana getirmiş olduğu hararete, zehirlenme oranına göre vücut kendi kendine mekanik bir sisteme girer.

Şimdi, tüm bunları bırakıp da, "Ben her şeyime hâkimim." diyebilir miyiz? Örne-

ğin, midenizin, böbreklerinizin çalışmasını kontrol altına alabilir, kan basıncınızı kontrol edebilir misiniz? Bunların her birini teker teker kontrol altında tutmak... Belki bunu yapan varlıklar var, ama burada değil, yeryüzünde olmaz bu. Çünkü yeryüzü de daha ham bir meyve. Daha olgunlaşmış bir gezegen değildir. Çok kaba tesirleri, çok ham tesirleri, çok olumsuz tesirleri var. Dolayısıyla Mekanik İdare Sistemi'nin buradaki hâkimiyeti daha çok sürer. Demek ki insanlar otomatizmadan kolay kolay dışarı çıkamazlar. Her şeyden önce beden yapıları itibarıyla bu olanaksızdır. Bedenin hücre sel genetik yapısı itibarıyla otomatizmadan kolay kolay çıkamayız, belki milyonlarca yıl... Ama bunların arasında siz, sıçır gidersiniz, bir ge-yik gibi.

KONFERANSLARIMIZ

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

AYIN KONUSU: DİNLERDE "BİR'LİK

6 EYLÜL	Ruhsal Söyleşiler	Ergün ARIKDAL
13 EYLÜL	Bireyselliğin Gelişiminde Dinlerin Rolü	Nurgül COŞKUN
20 EYLÜL	İbadetler Amaç Değil Araçtır	Cemal GÜR SOY
27 EYLÜL	Dinlerde Ortak Kavramlar	Ayhan TOLAYBENK

Yer: Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkma zı, Zari fi Apt. No:4 D:8 Beyoğ lu / İST Tel: (0212) 243 18 14

KADIKÖY BELEDİYESİ KÜLTÜR VE SANAT MERKEZİ

21 EYLÜL Obsesyona Yeni Bir Bakış Selman GERÇEKSEVER

Yer: Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL Tel: (0216) 360 90 95

Saat: 15.00-17.00

NOT: GİRİŞLER ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

EVRENDE OLAN İNSANDA, İNSANDA OLAN EVRENDE OLUYOR

Kenan YILMAZ

INSANLIK binlerce yıldır, evreni tanıma konusunda sürekli bir araştırma hâlinindedir. Eski uygarlıkların izlerinde, gizli öğretilerde buna ait bilgilere sık sık rastlamaktayız. Bu araştırmaların yanısıra insan, kendini de inceleyerek birtakım keşiflerde bulunmuştur. Her iki koldan yapılan bu çalışmalar sonucu karşılaşılan bilgilerde paralellikler, benzerlikler görülmüş ve her iki çalışma birarada yürütülmüştür. Fakat günümüzde bu her iki çalışma alanı, yani insanın ve evrenin incelenmesi, birbirinden ayrılmış durumda. Bu alanlarda çalışma yapan insanlar, kendi içinde en uç ayrıntılarla meşgul olmaktadır.

HER YERDE DÜZEN VARDIR

Evrende bir başıboşluk ve düzensizlik sözkonusu olmadığı gibi, hiçbir şey tesadüf sonucu meydana gelmez. Her şey belirli ilke ve kanunlara göre meydana gelir.

Gezegenlerin uzaydaki hareketleri, insan vücudundaki kimyasal reaksiyonlar, karmaşık ve tesadüf gibi görülebilir. Ancak bu görüş, tamamen bizim kısıtlı algılamalarımıza bağlıdır. Çünkü evreni teleskopla, insanı da mikroskopla inceliyoruz. Bu her iki yol da yine bizim duyularımıza bağlı imkânlardır ve sınırlıdır.

Aslında her yapının, her olayın açıklanabilir sebepleri vardır. Bu sebepler daha kapsamlı bir şekilde anlaşıldıkça tesadüf olmadığı ortaya çıkar.

Her şey bir "bilgi"ye göre meydana gelir. Bir uçağın yapımında amaca uygun olarak hafif malzemeler kullanılır ve bu malzemeler bir **model**e göre biraraya getirilerek uçak yapımı gerçekleştirilir. Evrende bulunan yapılarda da ilke ve kanunların işleyişi modeller hâlinde izlenebilmek-

tedir. Örneğin bu modellerden Güneş Sistemi ve atomun yapısı arasında büyük benzerlikler vardır. Bu benzerlik rakamlarla da belirlenebilmektedir. Atom çekirdeği, atom kütlelerinin %99,97'sini kapsarken, Güneş de, Güneş Sisteminin kütlelerinin %99,87'sini kapsamaktadır. Bu benzerlik evrende meydana gelen yapıların İke ve Kanunlara bağlı olmak üzere, bir model hâlinde oluşmasından dolaydır.

Her yapı bir modelden kaynaklanarak meydana gelmekte ve modelin bilgisi de yine o yapının içinde bulunmaktadır. Dolayısıyla insanın kendisi ve evren hakkındaki bilgisinin kaynağı da yine kendinde bulunan bilgidir.

Bilgi, enerjiden meydana gelmiş bir yapıya sahiptir. Her şeyin içinde bu enerjiden yapılmış bir doku bulunmaktadır. Dolayısıyla bütün bilgiler her an her yerdedir. Bu bilgiler, frekanslarına ulaşabilen herkes tarafından anlaşılabilir ve kullanılabilir.

Bir bilginin, bir prensibin özüne ulaşılması için, dıştan içe doğru olmak üzere ya da küreyi düşünürsek, kürenin dış yüzeyinden merkeze doğru olmak üzere pek çok kademelerden geçmek gerekir. Bir bilginin derin anlamına ulaşmada evvel, onun dış anlamı kavranır.

HER ŞEY VARLIKTIR

Atomlar da dahil her şey varlıktır. Varlıklar iç içe bir şekilde, bütünlük hâlinde birarada bulunurlar. Atomun yapısında bulunan proton ve elektronlar, zıt kutupları nedeniyle, yani biri pozitif biri negatif olduğu için birbirini çekerler. Bir atom tek başına dengede duramaz. Aynı zamanda diğer atomların proton ve elektronlarından da etkilenerek dengede durabilir. Böylece daha geniş bir bütünlüğün dengesi sağlanır.

Gezegenler de aynı şekilde denge hâlinindedirler. Güneş sistemindeki gezegenler, sadece güneşin etkisi altında bulunmazlar, aynı zamanda diğer gezegenlerle de etkileşim

hâlindeyler. Aynı şekilde tüm sistemler ve galaksiler de birbirleriyle etkileşerek bütünün dengesi sağlanır.

Varlıklar hiçbir zaman tek başına bulunamıyor. Yani bir varlık, diğer bir varlığa göre vardır.

İnsan vücudunu meydana getiren atomlar da birer varlıktır. Bununla birlikte, diğer organizatör varlıkların bunları çeşitli düzenlerde biraraya getirmeleriyle hücreler, hücrelerin de biraraya getirmeleriyle organlar oluşur. Bütün bu varlık gruplarını birarada tutan organizatör, insan varlığıdır. Bu şekilde varlık varlığa, iç içe birbirinin tabikat zeminini oluşturmaktadır.

FİZİK YAPILAR RUHSAL OLANIN UZANTISI HÂLİNDEDİR

İnsan olarak biz, bir taraftan da atom ve moleküllerin üstünde psişik seviyede başka enerjilerle de temas hâlindeyiz. Her türlü gözlem ve tecrübemizden edindiğimiz bilgi ve kanaatleri taşıyoruz, kullanıyoruz ve birbirimize aktarıyoruz.

Temelde fizik dünya, bir bütünsellik içinde, ruhsal dünyanın bir uzantısından ibarettir. Tıpkı ana damarların uzantıları olan kılcal damarlar gibi. Yani fizik dünya Ruhsal Dünyanın uç kısmıdır ve bir bütün hâlinindedir.

Evren bütün hâlinde olan bir enerji olduğu için bir açıdan, madde diye ayrı bir yapı da yoktur. Temelde var olan tek bir enerji, değişik titreşim düzeyleri ve yoğunluklarda biraraya gelerek maddesel ortamları meydana getirir. Her ne kadar çeşitli şekiller hâlinde görülse de her şeyin özü "bir" ve aynıdır.

Organik yapılar incelendiğinde yapılarında karbon, hidrojen, oksijen ve azot gibi belli başlı birkaç tane atom çeşidinin bulunduğu görülmektedir. Bu atomlar da derinlemesine incelendiği zaman çekirdek ve elektronlardan, çekirdeğin de temelde daha başka enerjetik yapılardan oluştuğu görülmektedir. Bununla beraber, her atomda bu enerjetik yapılar aynıdır. Görünürde olan farklılıklar da bu enerjinin farklı yoğunluk ve kombinasyonlarda biraraya gelmesinden kaynaklanmaktadır. Bu bir çeşit yaratıcılıktır. Tüm varlıklar bu şekilde yaratıcılık vazifesini yerine getiriyor.

HER PARÇA BÜTÜNÜ TEMSİL EDER

Son yıllarda keşfedilen hologram tekniği, Evrendeki birliği, bir açıdan anlama konusunda hayli faydalı olmuştur. Bu teknikte özel bir fotoğraf filmine, lazer ışını ile bir cismin görüntüsü kaydedilmektedir. Daha sonra bu fotoğraf plâğının herhangi bir köşesinden bir parça koparılıp, bundan görüntü elde edildiğinde, görüntünün tamamı üç boyutlu olarak izlenebilmektedir. Daha sonra görüntü elde edilen bu parçadan da bir parça kırılıp tekrar görüntü elde edildiğinde, yine bütünün görüntüsü elde edilmektedir. Yani bütünü oluşturan her parçada aynı zamanda bütünün bilgisi vardır.

Aynı şekilde bu durum, biyolojik organizmanın yapı taşı olan hücrelerde de izlenebilmektedir. Vücut hücrelerinin çekirdeklerinde bulunan DNA yapısı, hücre vücudun neresinde olursa olsun aynı bilgiyi taşımaktadır. Ve hücreler bu bilgiye göre gelişimini sürdürüp vazifelerini yerine getirmektedirler.

Yine vücut örneğine devam edersek; ana rahminde tek bir hücrenin çoğalması sonucunda insan vücudu meydana gelmekte. Bu çoğalma esnasında hücreler seçtikleri yönde gelişimlerini sürdürürler. Ve yapacakları vazifeye göre şekil almaya başlarlar. Bir sinir hücresi ise uzun, bir kan hücresi ise kısa ve yuvarlak bir görünüm alır. Bu şekilde vücut içinde Yardımlaşma ve Dayanışma ile organları meydana getirirler. Bunlar birer organizasyondur ve diğer organizasyonlarla birarada faaliyet göstererek, vücudun en iyi ve dengeli şekilde hayatiyetini devam ettirmeye çalışırlar.

SONUÇ

Evrenin ve insanın yaradılışında aynı temel ilkeler bulunmaktadır. Bu bakımdan her varlık bu ilkelerin uzantısı durumundadır.

İnsanlık, bu ilkeleri yeryüzünde iken sınırlı duyularına rağmen anlama ve yaşama çabasında. Yaşanan her türlü olay ve bilgi bu amaca yönelik olarak vazifesini yerine getiriyor.

META FM 105.6

DİNLEYİNİZ, DİNLETİNİZ...

Bilgi Çağının Radyosu

MUHTEŞEM GELİŞ

Binlerce yıldır, iştıyak içinde,
İmbikten süzülürcesine,
Akarak gelmekte.
Her gönüllü teker teker delmekte.
Kurulan tahtlar
Yerlerini bırakacakları,
En büyük tahtı beklemekte.
Bu millet ki, her gördüğünü benimseyen
Benimsedikçe, içinde hisseden,
Görüp, geçiren,
Alıp, biriktiren.
Yoksulluğunu, en büyük zenginliğe değiştirmeyen.
Bastığı toprağı nimet bilip,
Her kötülüğü silip,
Kendini daima ayakta tutabilen.
Haşmetli dağlar,
Mümbit ovalar,
Deli nehirler,
Coşan çağlayanlar.
Hepsi yol verdiler,
Hürmetle eğildiler.
Bekliyorlar ufuktan doğacak,
Büyük Güneşi,
Bütün dünya görecek o muhteşem gelişi.

Ruh ve Biliminin Türkiye'deki Önderi ve Kurucusu
Üstad Dr. Bedri RUHSELMAN'ın
1948 Yılında Ankara Dil-Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde
Verdiği Konferans Dizisi...

RUH ve KÂİNAT

Dr. Bedri RUHSELMAN

(Geçen Sayıdan Devamı)

DİŞÇİNİN de bunu alıp bir operasyon devresini geçirdikten sonra kendi midesine ameliyat hâlinde tevsif etmesi ikinci bir ameliyedir. İşte bu ikinci ameliye tamamen animik safhadır. Operatörden oraya gidinceye kadar geçen yol da ispiritik bir safhadır. Demek ki ispiritik safha, arz ettiğim gibi dışardan gelen şuurlu vibrasyonların animik yoldan tezahürüdür. Dışarıdan gelen, yani operatörden gelen şuurlu vibrasyonların, süjenin ruhunda animik yollardan birtakım tezahürler göstermesi hem animik, hem ispiritik safhayı toplayan bir müşahede hâlinindedir.

Fakat demin de arz ettiğim gibi her zaman şuurlu bir hâlde işitilmez. Nitekim dışı o sırada uyku hâlinde olmasaydı, o da rüyasında açıkça göremeyecekti. Uyanık olmasaydı bunu o kadar almayacaktı. Uyuyor olduğu için ve maddî vibrasyonlarla alâkası kesilmiş olduğundan istifade ederek diğer yüksek vibrasyonları alabilmiştir. Şimdi bir misal arz edeceğim. Bu ikinci gruptandır. Yani uyumadan ve henüz mânâlanmadan intikâl etmiş şuurlu vibrasyonun bir misalidir.

Kulak-burun-boğaz mütehasısı olan bir doktor, birkaç günlük tatilini geçirmek için arkadaşlarından birinin yanına gidiyor.

Grup hâlinde birkaç saat uzaklıktaki bir yere eğlenceye gidiyorlar. Orada bir iki gün

kalacaklar. Neşeleri gayet iyi. Birbirlerinin koşullarına iştirak ediyorlar. Onun da neşesi yerinde ve bütün tatili orada geçirmeye karar veriyorlar. Derken bir anda kalbine bir hançer saplanır gibi şiddetli bir sıkıntının tesiri altında kalıyor.

"Acaba hastalandım mı?" diyor. Sebebi arıyor, bulamıyor. Oysa ortada buna sebep olacak hiçbir şey, hiçbir hadise olmadı. Bilâkis kendisine karşı fevkalâde etraflı bir sempati var. Hatta kendi şerefine oraya gidilmiş.

Sıkıntı gittikçe artıyor. Dağıtmaya çalışıyor. Uğraştıkça sıkıntı bastırıyor. Ruhsal bir bunalım geçirdiğini düşünüyor. Fakat o ana kadar kendisi hiçbir buhran geçirmemiş. Nihayet o dereceye geliyor ki, etrafındakilere bunu söylemek mecburiyetinde kalıyor. "Aman," diyor, "ilk trene ben nasıl yetişmeliyim? Eve gitmeliyim." Herkes şaşırır.

"Nasıl gidersin? Tatili burada geçirecektin?"

"Hayır, ben gideceğim." Hatta etrafındakiler biraz şımarıkça bularak canları sıkılıyor. Bu kalkıyor, koşu koşu istasyona gidip trene biniyor. 4-5 saat uzaklıktaki kasabaya geri dönüyor. Trenden nasıl atladığını bilmiyor. Bir acele, bir telâş. İki tane at arabası değiştiriyor. Sanki eve gidince bütün sıkıntısı dağılacak gibi hissediyor. Nihayet evin kapısından içeriye giriyor. Bir de bakıyor ki; doktor arkadaşları, ta-

nıdıkları toplanmış.

"Ne oluyor?" falan diyor.

"Aman yetiş!" diyorlar.

"4-5 yaşında bir çocuk boğulmak üzere."

Diferi olmuş, boğazı tıkanmış ve orada-kiler açamamışlar. Hemen müdahale ediyor. Bir çaba, hava geliyor. Düzeliyor çocuk. Birkaç saat daha gitmese çocuk boğulacaktı.

Bizi burada alâkadar eden taraf; çocuk hastalandıktan sonra annesi çocuğun ellerini açarak avazı çıktığı kadar mütemadiyen doktorun ismini bağılıyor, çağırıyor. Burada da dışıyla operatör arasındaki hikâyeye benzer bir durum. Fakat burada gönderilmiş bir irade var. Neticeler ister gayri şuurî olarak gönderilsin, ister şuurlu müteakip olarak gönderilsin, alıcı olan varlık derhal onu alıyor. Bu arada ispiritik ve animik safhalar gayet açık olarak görülmektedir.

Animik Safha: Doktorun orada duyduğu sıkıntılar, gürültüler, arabaya binmesi, eve dönmesi, vb. ve bu esnada duyduğu duygular.

İspiritik Safha: Doğrudan doğruya kadının gönderdiği vibrasyonlar.

Misalleri genişletelim. Ben bunları hep dünyamızdaki misallerden alarak anlattım ki şaşırmayınız.

TİTREŞİMLERİN NAKLİ

Öyle bir yerden bir yere birtakım vibrasyonlar geçmez. Bazı insanlar var ki, ölürken başka birine aynı vibrasyonları gönderirler. Klâsik kitaplar bu sahada yüzlerce, binlerce misalle doludur. Bunlardan bahsetmeyeceğim. Uzun ve vakit alır.

Yalnız orijinal bir misal aktarayım:

Ben Adana'dayken; çok sevdiğim mualim bir arkadaş, bir gün koşa koşa bana geldi.

"Ben gideceğim." O sırada dersler falan var, şaşırdım. Gitmeye imkân yok. "Yahu, ne vakit bu niyete girdin, olur mu?" dedik.

"Şimdi." dedi.

"Bugün canım gitmek istiyor." İstidayı hazırladı. Gidecek. Aradan 15-20 dakika geçti. Elinde bir telgrafla geldi.

"İyi ki istidayı hazırlamışım." dedi. Telg-

rafta şöyle yazıyordu:

"Babanız ölüm döşeğinde. Acele gelin."

Gittiğinde ise babası ölmüş. Daha ölüm vaki olmadan bu tür şuurlu veya şuursuz vibrasyonlar gönderildiğine dair elimizde yine yüzlerce misal ve müşahadeler vardır.

Yaşayan bir insan dünyada bulunan diğer yaşayan bir insana bazı vibrasyonlar (fikir ve duygular) gönderebiliyor. Onun ruhsal sisteminde birtakım tezahürler husule getirdiğini kabul ediyoruz. Aynı şekilde ölmüş bir insanın dünyadaki dostuna böyle vibrasyonlar gönderdiğini kabul etmemeye niçin sebep gösteriyoruz? Bugün bunlar akademik birer mevzu hâlini almış bulunuyorlar. Çünkü dünyada bunlardan her an takip etmek mümkündür.

İkinci bir vaka da, dünyadan ayrılmış bir adamın böyle bir şey yapıp yapmadığını tahkik edemiyoruz diye, onu göremiyoruz, onun için bu işi anlayamıyoruz diye böyle bir vakayı kesinlikle inkâr etmek hakkını bize verir mi?

Şunu arz edeyim ki; neticelerden illetlere tersine yollardan gidilir. Biz kaybettüğümüz bir illeti, ancak bir çalışma yoluyla bulabiliriz. O da şu: Neticeyi yakalarız, neticeden geriye doğru döneriz ve geriye doğru döndüğümüz zaman araya araya illete kadar ulaşırsız. Bunun için de öncelikle illeti kaybetmemiş olmak lâzım. Yani illetin mevcudiyetini inkâr etmemiş olmamız lâzım. Eğer iki nokta arasında biz, bir noktadan diğer noktaya giden yolu ve diğer noktayı bulmak arzusundaysak, her şeyden evvel o noktanın mevcut olabileceğini düşünmemiz lâzım. Eğer o noktayı inkâr edersek, bizim o yola gitmemimizin ne mânâsı kalır, ne de gitsek muvaffak olabiliriz. Eğer ben ruhun mevcudiyetini inkâr edersem; "Ruh yoktur, insan öldükten sonra katiyen yaşaması mümkün değildir. Böyle bir şey saçmadır. Böyle bir şeyi düşünen budaladır. Böyle bir şeyi düşünen münevver bir adam değildir ve ilim adamı da değildir. Şudur, budur..." dersem ve eğer böyle bir ruhsal hadise ortada varsa, o illete, yani Ruhun mevcudiyetini araştırmak yolundaki mesaimize başlamaya da imkân sağlamaz. Çünkü nereye gidiyoruz? İnkâr ettiği bir yere mi gidi-

İstida: Dilekçe
İlet: Sonuç

Münevver: Aydın
Atalet: Durağanlık

Spontanite: Kendiliğindenlik
Malik: Sahip

yor? Yokluğunu kabul ettiği bir yere mi gidiyor? Yokluğunu kabul ettiği bir yer, yürünecek bir gaye midir? Öyle bir yer mevcut mudur? Bir yol varsa, onun istikameti nedir? Böyle bir adam kâinatta kaybolmuş bir adamdır. Binaenaleyh bir adam eğer, "Ben ruhun mevcudiyetini kabul etmiyorum." diye işe başlarsa, Ruh illetine gidecek yolu her şeyden evvel tıkamış, kapatmış ve istikametlerini çıkmaz yollara ve yahut namütenai kaybolan yollara çevirmiştir. Bu kişi evvelâ o yola gitme kudretini kaybetmiştir. Meçhule gidilmez. O kudreti kaybetme- se bile gittiği yolu namütenai boşluklara çevirdiği için hiçbir şey bulamayacaktır.

YAŞAMA SEBEBİ MADDE DEĞİL RUHTUR

Bu fikrimi bir misalle izah edeyim. Meselâ, dostumuz "C" ölse ve "C"ye biz ölüm damgasını vurduktan bir dakika sonra dostumuz ayağa kalksa ve bize dese ki: "Yahu siz bana öldün dediniz ama ben ölmedim, işte yaşıyorum." Buna hiç hayret etmeden sadece seviniriz. Gayet tabii buluruz ve onun yaşamakta olduğunu kabul ederiz. Çünkü onun ölmemiş olduğunu görürüz. Fakat bu dostumuzu meza- ra koyduktan sonra, aradan bir sene geçse ve dostumuz bir gün karşımıza çıkıverip dese ki: "Yahu siz bana öldün diyorsunuz ama ben ölmedim. İşte yaşıyorum." Buna katiyen inanmayız ve derhal bu olay karşısında binbir faraziye, nazariye yürütürüz. Neden? Birçokları gibi, cevabı gayet sabittir. Çünkü dostumuz "C" çoktan ölmüştür. Onun cesedi darmadağın olup gitmiştir. Fizikoşimik maddelere ayrılmıştır. Karbonlar, hidratlı karbonlar, oksijenler, hidrojenler vs. her biri bir tarafa gitmiştir. Tamamıyla dünya maddelerine karışıp gitmiştir ve darmadağın olan, parçalanmış bir insan nasıl toplanıp karşımıza çıkabilir? Böyle şey olur mu? Elbette olmaz. Gayet tabii olmaz. Ama dünyada asıl yaşayan ve asıl bizim karşımıza çıkan varlığın, beden olduğunu kim ispat etti? Bugün bu işte uzaktan yakından çalışan hiçbir meslek erbabı, asıl dünyada yaşayan varlığın yalnız beden olduğunu asla ispat etmiş değildir. Hatta buna mukabil burada çalışan yüzlerce âli-

min ortaya koydukları verilere göre de asıl yaşayanın o olmadığına dair yüzlerce, binlerce, onbinlerce misali vardır. Onbinlerce müşahade vardır. Biri elimin bu hareketini sağlayan âmil, öteki, elimin bu hareketine bir şuur unsuru olarak eklenmiş bir varlık olarak kalıyor. Acaba hangisi ruh? Acaba yaşayan varlık, bu toprağa girip de darmadağın olan madde parçaları mıdır? "Madde parçalarıdır." diyen mi doğru söylüyor, yoksa ikinci kişi mi doğru söylüyor?

Maddenin mümeyyiz vasfı ataletti. Bu nokta çok mühimdir. Ben bunun üzerinde çok düşündüm. Sizler de düşündükçe zannediyorum ki, çok büyük hakikatlere birlikte varacağız. Atalette spontanite yoktur. Yani ataletin mânâsı şudur: Bir defa harekete geçmiş olan bir varlık, dışarıdan bir tesir kendisine vaki olmadıkça o hareketi ebediyen muhafaza eder. Veyahut bir defa sükûnete geçmiş bir varlık, dışardan bir tesir vaki olmadıkça o sükûneti o şekilde muhafaza eder. O şekildeki hareketini ebediyen devam ettirir. Yani atalet demek, "Kendi kendisine hareketini değiştirmek kudretine malik olmayan, ancak birtakım dış tesirlerle hareketine istikamet verdirme hususiyeti" demektir. Acaba madde böyle değil midir? Madde atıl değil midir? Madde eğer atıl olmazsa o zaman bütün (yani biz maddenin ataletini reddedersek) madde şuurlu olur. Birtakım maksatlı kendinden gelen hareketlerle yahut ihtiyaçlarla, kendi hareket tekniğini mütemadiyen değiştirirdi. O zaman bunda kapris vardır.

Kapris olunca, istediği zaman, istediği gibi hareketi sürdürür ve istediği zaman hareketini durdurur. Eğer madde bu hususiyete sahip olsa, o zaman ne olur? Böyle kabul etsek, o zaman hançerin en kuvvetli tarafı akademik ilmin tam göbeğine saplanır. Bütün fizik ve astronomik hesaplar, formüller, kanunlar iflas eder. Nasıl eder? Eğer bir cismin, diğer bir cisme oranla hareketi veya sükûneti, atalet kaidesi ile tayin edilmemişse; yani o cisimler bizzat kendi kendilerine hareket veya sükûnetlerini kendilerine göre yönlendiriyorlar ise, bu kaprislere göre istedikleri zaman harekete geçiyorlar ve istedikleri zaman da sükûnete geçebiliyorlar.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Muvazene: Denge
Binaenaleyh: Bundan dolayı

Namütenai: Sonsuz
Faraziye: Varsayım

Nazariye: Teori
Mümeyyiz: Ayırt edici

Ortak Alanların Amacı BÜTÜN'E UYUM

Fulya AYKAÇ

EVREN sonsuz fizik ve ruhsal mekânlardan oluşmuştur. Her mekânın kendine has şartları ve belli bir zaman yoğunluğu vardır. Varlıklar buldukları ortama uygun şartlarda harikulâde bir denge ve ahenk içinde tekâmüllerini sürdürürler.

Hepimiz kendi istek ve irademizle, kendi seçtiğimiz yönde ilerlerken kozmik bir vazifeyi yerine getirmiş oluruz. Aynı özü taşıma bakımından Bütün karşısında eşit olan varlıklar; kendi seçimlerine uygun olarak değişik uygulamaya alanları, değişik görev dağılımları ve roller üstlenmişlerdir. Özdeki birlik tatbikatta farklı görünüşler ve roller, farklı ortak alanlar ve plânlasmalar şeklinde karşımıza çıkar.

İşte çokluk âlemindeki bu farklı görev dağılımları, İdareci Plânların hiyerarşik koniler ağı oluşturmasıyla gerçekleşir.

Bir plân en büyük ortak alanı oluşturmuş olan bir sistemdir.

Bütün evrendeki ortak alanlar, yani plân organizasyonları birbirini tamamlar vaziyette en büyüğünden en küçüğüne aynı hizmet arzusuyla Birlik ve Bütünlüğe katılmaktadırlar.

Aslında yaratılmış olan her şey tek bir ortak alan içindedir. Var olan her şey Birlik ve Bütünlük hâlidir. Tezahür âlemindeki çokluk sonunda tek bir ortak alanda Birlik hâlinde bütünleşir.

Her plân kendi üzerindeki bir plânın veya kendi altındaki bir plânın hükmünde ve sorumluluğundadır.

ALAN NEDİR? ALAN ETKİLEŞİMLERİ NASIL OLUR?

Her varlık kendi vazifesine uygun bir enerjetik alan yaratarak dünyaya enkarne olur. Yani herkesin kendi titreşim seviyesine uygun enerjetik bir alanı vardır.

Fizik plân içine yerleşirken kademeleşme ve uygun alan girişimleriyle oluşturulmuş plânsal faaliyet çok önemlidir. Çünkü ilerleyiş daima alansaldır. Varlıklar bu alanlarla var olabilirler.

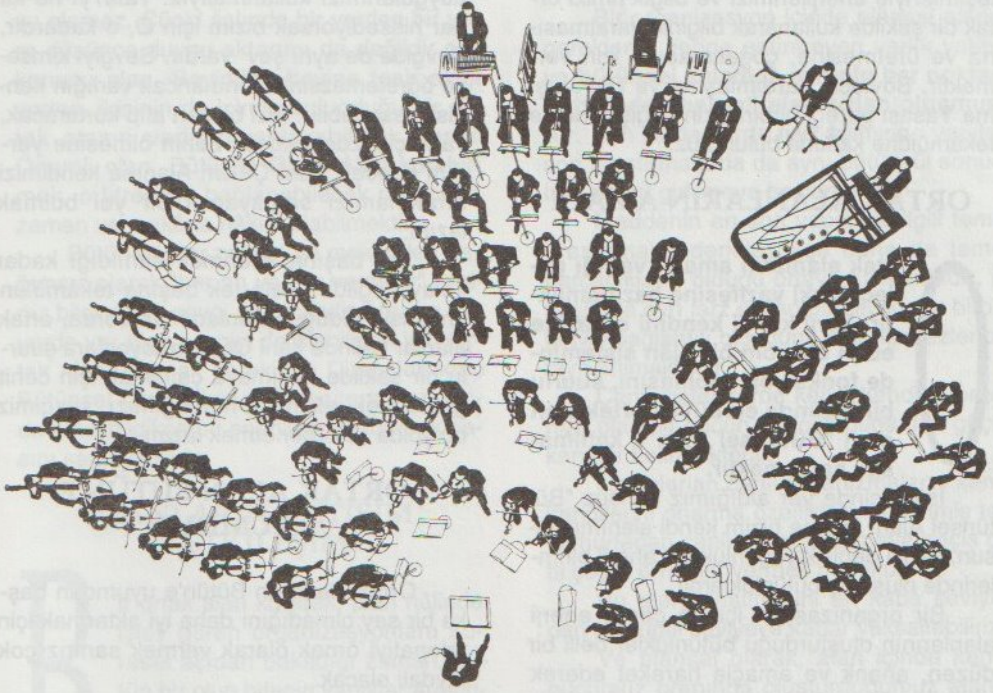
Tekâmülden söz ederken bir alan gelişmesinden söz etmek gerekir. Tek başına, ferdî tekâmül diye bir şey yoktur. Ancak alan içinde gelişebiliriz.

Plân hâlinde, yani ortak alan hâlinde gelişmenin en büyük faydası her bir alanın bir diğeriyle iletişiminin ve işbirliğinin sonucunda daha kapsamlı bir enerjetik güç alanının meydana çıkmasını sağlamaktır.

Varlıklar alanlarla mevcuttur. Öyleyse alan girişimleri, alan etkileşimleri sandığımızdan daha büyük bir önem taşıyor.

Her varlık kendi etki alanını, şuur alanını, tesir alanını kendisi meydana getirir. Dünyaya doğarken yaşayacağımız hayata uygun alanı meydana getiren sadece biziz.

İhtiyaç duyduğumuz enerji alanıyla doğarız, ama yaşarken mutlaka yeni enerji alanlarıyla çeşitli etkileşimler içine girmek, yeni kombinasyonlar yaratmak, uyum noktaları bularak yeni ortak alanlar meydana getirmek zorundayız. Çünkü daha önce de belirtmeye çalıştık, varlıklar çeşitli alan girişimleriyle birbirlerinin tekâmülüne yardımcı olurlar.

Her varlığın, seçtiği vazifeyi hakkıyla yerine getirdiği bir kâinat... Uyumlu bir Bütünlük...
İşte tanrısallığın tezahürü...

ALAN GİRİŞİMLERİ İHTİYAÇTAN KAYNAKLANIR

Hepimizin ortak tek bir ihtiyacı var. O da özümüzde var olan "Bilgi"nin fizik plânda ortaya çıkmasına hizmet etmek. Evren otonom bir sistem hâlinde sürekli olarak kendini denetler. Varlıkların alanlarını besleyen unsur yine diğer varlıkların alanıdır.

Bu besleme bir geribesleme tarzında ağ gibi çalışır ve sürekli kendini kontrol eder.

Özümüzde mevcut olan "Evren Bilgi"sinin fizik plânda ortaya çıkabilmesi için cehit ve çaba faktörü büyük önem taşır.

Bilgi zaman ve mekândan bağımsız olarak her an her yerde vardır ama onun hem idrak edilmesi hem de kullanılabilir

hâle gelmesi apayrı işlemler gerektirir. İdrak, yani anlayış herhangi bir konuda almış olduğumuz bilgiyi en gerekli yere yerleştirmek ve onu orada kullanmaktır. Çünkü **varlık; kendini sürekli olarak bir idrakten ötekine yönlendiren bir enerjetik alan bütünlüğüdür.**

Bilginin açığa çıkarılması bakımından her an yeni bir şeyi idrak ediyoruz. Her an yeni bir yaratı içindeyiz. O yüzden geçmiş ve gelecek hep şimdide, hep andadır. Şimdi adını verdiğimiz an içinde ihtiyaçlarımızın karşılanması ve sürekli olarak gelişebilmek için ortak alanlardan, alan girişimlerinden yararlanılması lâzım. O yüzden de beşerî düzeyde mutlaka birbirimizle iletişim kurmak zorundayız.

Aslında plânsal bir yapı içinde bulunmanın da en büyük faydası, çeşitli alan etki-

leşimleriyle enerjilerimizi ve bilgilerimizi ortak bir şekilde kullanarak bilginin yaratmasına ve üretmesine, çoğaltmasına izin vermektir. Böylece Yardımlaşma ve Dayanışma Yasası gereği birbirimizin değişimine ve tekâmülüne katkıda bulunuruz.

ORTAK ALANLARIN AMACI

Ortak alanların amacı; varlığı gelecekteki vazifesine hazırlamaktır. Yani kendi kendini organize eden otonom bir plân sisteminde fonksiyon yapmasını, şuurlu bir biçimde en büyük ortak alan olan "Bütünsel Alan"a katılmasını sağlamaktır.

İster içinde yer aldığımız sonsuz "Bütünsel Alan" isterse bizim kendi alanımız olsun, hepsi değişik yoğunlukta enerji birimlerinde oluşmuş bütünlüklere.

Bir organizasyon içinde çeşitli enerji alanlarının oluşturduğu bütünlükler belli bir düzen, ahenk ve amaçla hareket ederek kozmik vazifelerini yerine getirirler. Örneğin, insan bedeni bütün organların tam bir ahenk içinde çalıştığı bir ortak alandır. Bir aile ortak alandır. Belli meslek gruplarının, sanatsal işlevlerin, sportif faaliyetlerin kendilerine has ortak alanları vardır. Ortak alanlarımızı genişletelim. Ülkeler de birer ortak alandır. Ülkelerin toplamından oluşan Dünyamız daha büyük bir ortak alandır. Samanyolu galaksisi, içinde yer alan plânetleriyle bir ortak alandır. Nihayet milyarlarca yıldız ve galaksisiyle bütün evrenlerin toplamı en büyük ortak alan, Bütünsel bir alandır.

Ortak alanın işleyişine en iyi örnek insan bedenidir. İnsan mikrokozmostur. Makrokozmos olan evrenin küçük bir modelidir. Onun işleyişindeki harikulâde dengeyi ve düzeni inceleyerek makrokozmos, yani evren hakkında daha kapsamlı bilgiler elde edebilir ya da bir biliş hâlinin bizde uyanmasını sağlayabiliriz. Çünkü Tanrı ve evren ancak hissedilir. Sonsuzu anlamaya çalışmak boşunadır. Bu noktada insanoğluna verilmiş olan en büyük hediye, yani hislerimizi ve

duygularımızı kullanmalıyız. Tanrı'yı ne kadar hissediyorsak bizim için O, o kadardır. Sevgide de aynı şey vardır. Sevgiyi kimseye öğretemezsiniz. Onu ancak varlığın kendisi hissedebilir. Bizi bizden alıp kurtaracak, yani içimizdeki küçük benin ölmesine yardım edecek, lâhî Çekim Alanına kendimizi bırakmamızı sağlayacak bir yol bulmak lâzım.

Tek başına uyanmak sanıldığı kadar kolay değildir. Hele tek başına tekâmülün imkânsız olduğunu anladıktan sonra, ortak alanlar hâlinde lâhî Organizasyonlara şuurlu bir şekilde katılmaya çalışmak için cehit göstermek, aklımızı, mantığımızı, sevgimizi bu yolda seferber etmek lâzım.

ORTAK ALAN BÜTÜN'E UYUMDUR

Ortak alanların Bütün'e uyumdan başka bir şey olmadığını daha iyi aktarmak için telepatiyi örnek olarak vermek sanırım çok faydalı olacak.

Telepati: Bilinen duyular ya da herhangi bir araç kullanmaksızın, her türden düşünce ve duygunun zihinden zihine gönderilip alınması tarzında yapılan bir haberleşme.

Telepati zaman ve mekân bakımından sınır tanımaz. Sizin zihninizin ve ruhsal enerjinizin etkinliği oranında zaman-mekân içinde seyahat ederek telepatik etkileri her yöne yönlendirebilirsiniz.

Telepatik olaylar, birbirinden ayrı yerlerde bulunan iki kişi arasında ortaya çıktığı için günümüzde hâlâ normal dışı olay olarak kabul edilmekte ve var mı, yok mu tartışması yapılmakta.

Ancak bu ayrılık tamamen tezahür âlemine özgü bir ayrılıktır. Özde ve varoluşta zaten ayrılık yoktur. Tam tersine Birlik ve Bütün olma hâli vardır.

Birbirinden kilometrelerce uzakta bulunan iki insanın birbirlerinin düşüncelerini algılayabilmeleri, bizlerin bir Bütün'ün içinde olduğumuzu ve Bütün'ü oluşturduğumuzu gösteriyor.

Kendisini o bütünlüğe adapte edebilen

insanlar için zaman-mekân sınırı söz konusu olamaz. Çünkü aslında bir yerden bir yere düşünce-duygu aktarımı da değildir söz konusu olan. Beyinden beyine tesir akışı yerine, ikisinin de içinde bulunduğu bir ortak alanın varlığını anlayabilmek gerek. Önemli olan, Bütün'le Ortak Alan kurabilmek, o titreşime bağlanabilecek derecede zaman ve mekâna hâkim olabilmektir.

Bütün bilgiler zaman ve mekândan bağımsız olarak "her an ve her yerdedir". Yalnız bilgi değil, sevgi de böyledir. Her an her yerde var olan sevgiyi de alabilmek için Ortak Alanı kurmak gerekiyor. Dirençleri kırıp Bütünsel Olan'a kendi kapasitemiz oranında katılabildikçe bu enerjilerin bizden akmasını sağlayabiliriz.

PLÂNLARIN İLETİŞİM ve ETKİLEŞİMİ

Bir ortak alan kurarak, plân hâlinde işlev gören organizasyonlara küresel açıdan bakıldığında zaman, bütün bu olup bitenin varlıklar arasındaki enerjetik potansiyel farklarından doğan etkileşimlerin belli bir dengeye kavuşması olduğu anlaşılır. Yani karşılıklı enerji aktarımıyla belli bir enerjetik denge sağlamak asıl amaçtır.

Kendi içinde enerjetik potansiyel bakımından dengelenmiş bir plân, güç alanı çok genişlemiş plândır ve vazifesini çok mükemmel bir şekilde gerçekleştirir.

Evrende her şey iç içe olmuş alanlardan meydana gelmiştir. Bu alanlar sürekli olarak birbirlerini etkilerler ve iletişim hâlinindedirler.

Örneğin suya taş attığınız zaman bu taşın yarattığı etki, kendi gücü kadar halkalanmalar yaratır. Yani suyun bir noktasına yapılan etki her tarafına aynen iletilir. Küçük bir etkiyle birkaç halka meydana gelir. Çok daha güçlü bir etkiyle meydana gelen dalgaların yayılımı gücüne göre çok farklıdır.

Tıpkı örnekteki gibi her insanın da kendine has alanının bir etki gücü vardır. Hepimiz çeşitli bilgi alışverişleriyle ait olduğumuz ruhsal plânı etkileriz ve plânımızdan bir ce-

vap alır, uygulamaya devam ederiz.

Bir organizasyon içinde plânsal alanın gereklerini yerine getirmeyen varlık yoktur ve bütünsel anlamda evrenin her noktası birbirinden haberli alanlardan oluşmuştur. Son zamanlarda fizik biliminde yapılan son araştırmalarda da aynı bütüncül sonuçlara doğru gidilmeye başlanmıştır.

Maddenin en son yapısıyla ilgili temel araştırmalar derinleştikçe daha da temel parçacıkların olduğu ortaya çıkmaktadır. İlk başlarda ayrı farz edilen parçacıkların birbirleriyle bağlantılı olduğuna dair hipotezler ortaya atılmaktadır.

Canlı sistemlerde kendi kendine organize olan bir gücün var olduğuna dair güçlü kanıtlar belirmektedir.

Hastalanan canlı organizmaların kendi kendilerini onarma özellikleri, döllenmiş tek yumurtadan canlı bir organizmaya geçiş gibi çeşitli örnekler vermek mümkündür.

Bu alan girişimlerini en kaba seviyeden en süptil seviyeye kadar yükseltebiliriz.

Ve plânsal olarak, alan içinde kendi gücümüz oranında oluşturduğumuz alanla faaliyet hâlindeyizdir ve onu sürekli geliştiririz.

İNSANLIK OLARAK ÇEŞİTLİ ALANLAR HÂLİNDEYİZ

Birbiriyle iç içe geçmiş alanlar hâlinde olduğumuzu fark etmenin "Birleşik İnsanlık Realitesi"ni oluşturmak bakımından çok yararlı vardır.

Günümüzde, Tek bir ortak alan olduğumuzu fark ettirmeye yarayacak pek çok toplumsal olay ve tabii afetle karşılaşmaktayız. Amaç şoklarla da olsa bizi biraraya getirmek. Hiç olmazsa, "Bugün onaysa yarın da bana." diyoruz.

Bu tip ortak alanlar süreci oluşturan unsurlardır. Ama sürecin kendisi Birliğe giderek her türlü olayı yönlendirir, çünkü o tertiplerin ardında ilâhî organizasyonların büyük yardımları vardır.

Ortak Alanlar insanlığın bir amaç için birleşmesini temin etmek bakımından çok önemlidir. ■

BİLGİ ve BİLGİ ÇAĞI

Gündüz ÖĞÜT

Son yıllarda içinde bulunduğumuz çağdan "Bilgi Çağı" diye söz edilmektedir. Bilgi Çağı'nı kimi sektörler iletişim araçlarının gelişmesine, insanlar ve toplumlar arası ilişkilerin, bilgi paylaşımlarının güçlenmesine bağlarken, bazı kurumlar da eğitimin yaygınlaştırılması şeklinde ortaya koymaktadır. Kısaca her kurum Bilgi Çağı'nı kendi anlayışına ve uğraştığı alana göre açıklamaktadır.

BİLGİ

Bilgi çok büyük bir enerjidir. Evrende meydana gelen her şeyin arkasında bir bilgi yatmaktadır. Her insan farkında olsun ya da olmasın belli bir bilginin etki ve enerjisine yaşamını sürdürmektedir. Söz ettiğimiz bilgi kafamızda oluşturduğumuz yapay ve teorik bilgiler değildir. Kendi varlığımızdan, bağlı bulunduğumuz plândan bize yansıyan bir enerji, bir etkidir. Varlığın dünyadaki yaşamının devamlılığını sağlayan, çeşitli olaylarla karşılaştıran, varlığın zaman zaman gözden kaçırdığı gerçek hedefine yönlendiren bilgi; eğitimden, çevreden, örf ve âdetlerden elde ettiği bilgiler değil, varlığın bağlı bulunduğu plânından yansıyan " Plân Bilgileri"dir.

PLÂN BİLGİSİ

Bilgiyi elektrik enerjisine benzetelim. Bütün dünyayı besleyen büyük bir jeneratör düşünelim. Bu ana jeneratörün enerjisi

bütün insanlığın hayatietini sağlıyor. Ana jeneratör, enerjisini insanlara ulaştırabilmek için gücünü düşürece düşürece ara enerji merkezlerine organize bir şekilde yönlendiriyor. Bu ara merkezler de kendi organizasyonlarını yaparak kendi merkezlerine bağlı santraller oluşturuyor. Oluşan santraller yine kendi organizasyonunu yapıyor ve kendi sistemini oluşturarak, Ana merkezden kademe kademe gelen enerjiyi meydana getirdiği ara trafo merkezlerine iletiyor. Ara trafolar yine kendi içlerinde enerjiyi taşıyan, dağıtan ve paylaşım sistemleri enerjiyi iyice kılcallaştırarak çeşitli direklerle ve kablolarla varlıklara kadar iletiyor. Her varlık ihtiyacı oranında enerjiyi çekip alabiliyor. Bu büyük organizasyon içerisinde enerji yayılarak, dağılır ve gücünü düşürerek her varlığın alabileceği hâle geliyor. Her varlık, kaynağı aynı olan büyük enerjiden kendi idraki, cehti ve uyum yeteneğine göre faydalanıyor. Ve çekip alabildiği bu enerjiye, yani bilgiye göre hayatietini sürdürüyor. Sonunda öyle bir durum ortaya çıkıyor ki, her varlık algılayabildiği bilgiyi kendine göre yorumlayıp bireysel bir hâle getiriyor.

PLÂNSAL BİLGİDEN BİREYSEL GERÇEKLERE

Sonuç olarak her varlık çok çeşitli plânlardan ve ara yansıtıcılardan gelen Plân Bilgilerini kendine mal ederek bireysel gerçekler hâline getiriyor. Bu durum değişim çağı varlıklarının gerçek ihtiyaçlarına cevap veremiyor. Çünkü her varlığın hakikatleri birbirinden farklı oluyor. Oysa varlıkların enkarne olma amaçlarının başında bi-

reysel gelişim ve hizmet sürecinden, bütünsel gelişim ve hizmet sürecine geçmek geliyor. Ana kaynağa doğru uzanmak için idraki, çabayı ve uyumu geliştirerek aradaki çeşitli ara direkleri, trafoları aşarak Ana kaynağa en yakın yerlerden beslenmek, çağımız varlıklarının ortak ihtiyacıdır. Gerçek küresellik ancak bu şekilde yaşanabilir. Varlıkların ana kaynağa yaklaşmak için gösterdikleri ortak cehit ve istek ana kaynakta da çok büyük bir değişim meydana getirmektedir. Sonuçta yukarıda bahsettiğimiz, Dünyada bulunan ana jeneratör de kendi üstünde bulunan çok daha yüksek seviyeli enerji kaynaklarını çekip, tüm insanlığa ulaştırarak kendi gelişimini sürdürmektedir.

İHTİYACIMIZ OLAN BİLGİ

İnsanlık olarak içinde bulunduğumuz çağda ihtiyacımız olan bilgi, kendi iç varlığımızda mevcut bulunan ruhsal kaynaklı bilgilerdir. Bu ruhsal bilgiyi, varlık bilgimizi duyabilmemiz, anlayabilmemiz, idrak edebilmemiz ve yaşanır hâle getirebilmemiz bu konudaki isteğimize ve sarf edeceğimiz çabaya bağlıdır. İnsanın kendi varlığının özünde bulunan bilgiyi, etkiyi, enerjiyi çekip alabilmesi içinde yaşadığımız ortamda hiç de kolay değildir. Niçin kolay değildir?

Çünkü gerek fert olarak gerekse insanlık olarak çok uzun bir zamandan beri kendi varlığımızın dışındaki birtakım kaynaklardan beslenmeye ve etkiler almaya, hayatımızı bu dış kaynaklı etki ve bilgilere göre yönlendirmeye alışmış durumdayız.

Şöyle bir düşünelim...Günlük hayatımızın herhangi bir anında hangi bilgiye ve etkiye göre hareket ediyoruz? Düşüncelerimizi, tavırlarımızı, konuşmalarımızı yönlendiren nedir? Kendi iç varlığımızdan çekip aldığımız bilgiler mi? Yoksa otomatik şekilde çevremizden ve kendi dışımızdaki farklı alanlardan elde ettiğimiz bilgiler ve etkiler mi? % 99 olarak ikinci seçeneğe göre hareket etmekteyiz.

Sürekli olarak kendi dışımızdaki alan-

lardan etkilenmek ve o alanların bizlere empoze ettiği bilgilerle hareket etmek arasında bir tür şuarsuzluk meydana getirmektedir. Bir çeşit uyku hâli. İçimizde bulunan sonsuz potansiyelleri ortaya dökememenin verdiği sıkıntı, şaşkınlık, ıstırap ve moral bozukluğu.

Ayrıca bu duruma öylesine de alışmış durumdayız ki, âdeta bu hâlimizden keyif alacak şekilde bir tavrımız var. Yani içinde bulunduğumuz mantal atalet, durağanlık artık bize zevk verir hâle gelmiş. Bu nedenle kimse kimseye bir şey söyleyecek durumda değil.

BİLGİ ÇAĞI

i

şte Bilgi Çağı, bu durumdaki insanlığın yepyeni bir bilgi anlayışıyla hareket edeceği ve tamamen kendi öz varlığından, bağlı bulunduğu plânından aldığı bilgi ve enerjiyle kendisini yenileyip çok daha üstün bir bilgiyle karşılaşabilecek hâle geleceği bir çağ olacaktır.

caktır.

Bu çağa kendimizi en iyi şekilde hazırlayabilmek için, Bilgi Çağı'nı kendini bilme çağı, kendini tanıma ve kendi öz varlığımızla aramızdaki araçları kaldırıp atma çağı olarak anlamamız ve bu temellere dayanan yepyeni ilkelerin yaşanacağı bir çağ olarak düşünmemiz bizler için çok daha geliştirici olacaktır. Ancak bu şekilde bir mantal çabayla çok daha yüksek seviyeli bir Bilgi Çağının enkarnasyonunu sağlayabiliriz.

İçinde bulunduğumuz zamanda gözümüzü gündelik bilgiler yerine çok daha yüksek seviyeli hakikat bilgilerine dikmemiz gerekmektedir. Bu istek ancak insanlığın ortak isteği hâline geldiği zaman gerçek Bilgi Çağı'nı yaşayabiliriz. Gerçek Bilgi Çağı Yüce İşğin nuruyla aydınlanacak olan çağdır. Her şeyi yeniden gözden geçirip bu çağa hazırlanmada önümüze çıkan fırsatları ve zamanı çok iyi değerlendirmemiz hepimizin hayrına olacaktır ■

SEMPATİ ve ANTİPATİ

Sevgi dolu pırıl pırıl pozitif yumaklardan veya negatif enerji yüklü yumaklardan yararlanmak varlığın kendi elindedir.

Esra TULUNTAŞ

OLAYLARIN akışı içinde her iki hâli de yaşıyoruz. Hapishane hücre-sinde, sürekli, iki duvar arasında gidip gelen mahkum gibiyiz. Sebebi açıktır. İkilemlere dayandırmadan bir olayı açıklayamaz ve çözemeyiz. Güzel derken, karşısına bir çirkinini koyuveririz. Hastayken en sevdiğimiz yiyecek dahi, bizim için tatsız ve bazen rahatsız edicidir. Kendimizle ilgili

yor olmamız, biz duygu varlıkları için olağandır. Ancak, bizim otomatizmanın dışındaki hareket yüzdelerimizi artırdığımız oranda bu durum değişebilir.

Sokakta, fırında, otobüste, evde, yani yakın veya uzak çevremizde her guruptan (meslek yaş vs.) insanla karşılaşıyoruz. En önemlisi de auraların farklı oluşudur. Daha ilk anda yakınlık duyduğumuz gibi, ilgisizlik

bu tarz örnekleri çoğaltırsak bize delil olabilirler. Neyin delili olduğu açık; bizler, irademezi kontrol altına alabilmekten çok uzak duygu varlıklarıyız da ondan.

Beş duyumuzun içine giren her şey hemen değişir. Tadını alamadığımız yiyecek saman gibi oluverirken; sempatik bulduğumuz bir şeyi bir süre sonra antipatik bulu-

hâli de görülebilir. Kimsenin bu duygu haline direkt bir etkisi yoktur. Çünkü, gelişmek isteyen insan bir köşede hareketsiz kalmaz. Araştırır, görünürde olup biteni, temelde nasıl olduğu ile ilgili soruları kendine sorar. Sempatî, bir grup içinde sağlıklı şekilde geliştirilirse, grup üyelerinden birinin geçirdiği ruh hâlinde öteki üyeler de fay-

dalanabilirler. Toplum hayatı bu sebeple önemlidir.

Toplumun oluşumu, ayrılıkların ortaya çıkışı, sempati yasaasının genel sonuçları içine girer.

NEDEN, birini çok sever, kiminden de nefret ederiz..? Özellikle sosyal ilişkiler deriz ve bu ilişkilerin bizi doğal davranış biçimlerinden uzaklaştırdığını görmezlikten geliriz. Bazı kuruluşlarda, insanların yoğun iletişim ve alış-verişte bulunduğu sektörlerde, sempati ve antipati olayını değişik yönleriyle örneklerini bol miktarda gözlemek mümkündür. Görevli kişi, görevinin önceliğinin arkasına saklanır. Bunu nasıl mı yapar? Kendisine sempatik gelen (A) şahsına yardımcı olur, kolaylık gösterir, güler yüzlüdür. Diğer tarafta (B) şahsı antipatik gelmiştir, görevlinin tavrı 180 derece değişmiştir. Birinin işini altı dakikada, diğerinin işini yirmialtı dakikada yapar. Dikkat etmeliyiz, çünkü bu görevli biz de olabiliriz. Sonuç olarak, görevli kişinin ayırım yapmadan işini yapması gerekmektedir. Ama duygusallığı yüzünden ortaya koyduğu iki değişik davranış biçimi vardır. Bu durum için başka bir sebep daha gösterilebilir. Kişilerin giyim tarzı, konuşma biçimi, cinsiyeti ile bağlantılı olarak, antipatik-sempatik davranış biçimlerinin oluşmasıdır. Bu durumda karşımızdaki varlığı bir ruh varlığı olarak görmüyor, tamamen maddî özellikleriyle bir değerlendirme ve bir bakış açısı getiriyoruz.

Tamamen çıkarıcı ve hesaplı, nasıl fayda sağları düşünmesine bağlı, yapay bir sempati hâli de zaman zaman kişilerde ortaya çıkar. Egoist olduğumuz için, her fırsatta benliğimizi ön plana çıkartmak ister, görevimizin arkasına saklanıp, hareket ederiz. Arkasına saklandığımız yaşımız, aile içindeki yerimiz de olabilir. Ya da korktığımız için, görevimizi, ya da yaşımızı kullanarak korkumuzu yatıştırmak için, antipatik ya da sert tavırlanmalar içine girebiliriz. Gelecekte fayda sağlayabilmek için, yüzümüzde oluşan yapay tebessümleri, sempatik tavırları, karşımızdakinden saklı olarak

gerçekleştirebiliriz. Hatta amacımız olan faydayı da sağlayabiliriz. Ancak, aurasında meydana gelen değişiklikleri gizleyemez ve değiştiremeyiz. Halbuki şunu sık sık tekrarlar ve biliriz: "Kendinize yapılmasını istemediğiniz şeyleri başkalarına yapmayınız." Biz, kendimize bazı şeylerin yapılmasını istemeyiz, ama başkalarına yapmakta (savunma mekanizmalarıyla kendimizi haklı çıkarıp) sakınca görmez, yaparız. İleride kendimizle karşı karşıya geleceğimizi hesaba katmaz, hatıra getirmeyiz.

UZUN yıllar görmediğiniz bir arkadaşımızla seneler sonra karşılaşırız. Fizik yapı değiştiği ve beden eskidiği için, tanımak güç ve bazen de imkânsızdır. Ama şunu söyleriz: Bir yerden tanıyorum... Bu kişi hiç yabancı gelmiyor... Fizik yapı çok değiştiği için, seneler öncesinden size ipuçunu vermez. Peki bu hissediş, sempati hâli ne şekilde ortaya çıkmıştır? Uzun yıllar birlikteymişesine bir kaynaşma ve anlaşma oluşmuştur.

Olayların canlı izlerini dünya maddelerinde bulamayız. Maddeler sürekli değişir, eski ve bedenler ortada kalkar. Ama, o maddeler vasıtasıyla ruhun aldığı ve kayıtlarının yapıldığı izlenimler sonsuz bir akış içinde yerlerini alır.

Geçmiş yaşamlardaki hatırlamalarda durum aynen böyledir. Çünkü, aradaki birlikte olunmayan zaman dilimi ne olursa olsun, hatırlanan, fark edilen olayların canlı izleridir. Onlar kaybolmazlar. Bu yüzden psikoloji, sempati ve antipatiyi iyi açıklayamamıştır.

İlk kez karşılaşılan biriyle olan biriyle olan sempatik veya antipatik diyalogumuz değişik bir duygu hâlidir ve bir tek yaşamın getirdiği ihtiyaçlarla açıklanması da mümkün değildir. Olayı, duygu ve düşünceler arasındaki ilişkilerde aramak, bir yere varmaya çalışmak, işin yüzeyde kalan bir bölümüdür. Konunun ağırlık noktası tekrardoğuşlardaki karşılaşmalarda gizlidir.

Çoğu kez içinde yaşadığımız olayların oluş mekanizmalarını anlayamıyoruz. Ama, belli bir yüzdenin önemsiz saydığı olayları

araştırmak ihtiyacında olanlarımız var. Bu kişiler, belirli bir süre sonra, olayın, ister küçük, ister büyük olsun, geride derin ve önemli sebeplere bağlı olduğunu anlamakta gecikmez. Önemli, önemsiz ayırımını yapan biziz. Aslında böyle bir ayırım yoktur. Çünkü, her şey yerli yerinde ve önemlidir. İnsan, kendi davranışlarının sebep ve sonuç zinciri içinde yer aldığını kabul etmek durumunda kalacaktır. Karmik zorunluluklar vardır. Bunları görmezlikten gelemeyiz. Bu yüzden de, sempatik veya antipatik insan davranışlarının sebepleri hakkında düşünmeliyiz. Düşündüğümüzde de bazı veriler elde ederiz. Bu verileri bir araya getirdiğimiz zaman, tekrar dünyaya gelişimizin açık izahları ile bir kez daha karşılaşıyoruz.

TEKRARDOĞUŞ araştırmaları ile ilgili olarak yapılan çalışmalarda; doğum üzerine sorulara, %87 gibi bir oran, geçmiş bir hayatta uzak veya yakın çevresi içindeki kişileri tanımış olduklarını söylemişlerdir. Sempati ve antipati, bu tanıma hâlinin bir tezahürüdür. Dr. Helen Wambach'ın araştırmalarından örnekler görelim:

"Annem, bir başka hayatımda kız kardeşlerimden biriydi. Babam, benim de tayfası olduğum bir geminin kaptanıydı. Bu hayatta etrafımı çevreleyen pek çok insan, 1600 senelerinde benimle yaşamışlardı."

"Annemin, vaktiyle, önceki bir hayatımda da annem olduğunu biliyordum. Ben ve babam ikizdik, bunun için birbirimize çok yakındık. Şimdiki ilişkilerimin çoğunun geçmiş ilişkilerden geldiğini gördüm."

"Öyle sanıyorum ki, kız kardeşim, geçmiş bir hayatta kurtarmaya çalıştığım birisiydi. Kocama gelince, sevmediğim ve beni korkutan bir erkekti."

Bir başka örnekte ise yeni bir hayata başlamaktan dolayı hınç duyulduğu ifade ediliyordu:

"Hayır, doğmayı tercih etmedim, ama bana öyle geliyor ki, şu hayatımdaki kız kardeşlerimden biri beni buna teşvik etti. Doğmayı istemiyordum, çünkü buna hazır değildim. Bu hayatta, babamı olduğu gibi kabul etmeye, annemi daha çok tanımaya,

dostlarımı bilmeye mecbur kalacaktım. İkisi bu devirde yaşıyordu. Tercihimin sebebi budur. Cinsiyetimi de seçtim, çünkü babamı tanıdığım eski hayatımda erkektim, babam gardiyanımdı ve o beni kamçılıyordu. Geçmiş hayatlarımdaki dostlarımı hatırlamıyorum. Bir başka hayatımdaki küçük erkek kardeşim, bu hayatımda da küçük erkek kardeşimdi. Cenine ne zaman bağlandığımı bilmiyorum, ama annemin kendini yapayalnız hissettiğini ve beni karnında taşımaktan mutlu olduğunu biliyordum."

Hipnoz hâlinde iken elde edilen bu bilgilerdeki ortak noktalar açıktır. Bize antipatik de gelse, nefret de etsek, neden aynı kişilerle bir arada doğuyor, birliktelikler kuruyoruz? Tekrardoğuş araştırmaları sayesinde, kişinin gerçek duyguları ortaya çıkar. Dr. Edit Fiore'un yapmış olduğu deneylerde çoğu, diğer araştırmalarla paralellikler gösterir.

"Bir kadın, çok iyi ilişkiler içinde bulunduğu kızıyla olan geçmiş hayatını ortaya çıkartmak istiyordu. Bir önceki yaşamlarında birbirlerine çok yakın iki kız kardeş oldukları anlaşıldı."

"Bir süje, bir önceki yaşamında evlilik dışı ilişkisini yüzüne karşı çekinmeden söylemesi üzerine karısını öldürmüştü. Bu yaşamında ise, evliliklerinde büyük güçlüklerle rağmen yine eski eşile beraberdi. Ona olan borcunu ödüyordu."

Örneklerde de görüldüğü gibi, bize antipatik gelen kişilerden kaçmak ya da anlaşmazlıklar karşısında şiddete başvurmak kesin olarak çözüm değil.

Bunu da hatırdan çıkarmamız gerekir. Pozitif veya negatif düşüncelerimizden tamamen biz sorumluyuz. Nefret eden bir kişinin astral plânda oluşturduğu düşünce formları da, nefret ve sevgisizlikten oluşur, yani negatif tesirlerdir. Pozitif tesirler yayınlarsak sevgiyi çekeriz.

Eğer bugün bazı kişilerle iyi ilişkiler kurulmuşsa, bunlar geçmiş yaşamlardaki deneyimlerinde olumlu ilişkiler içinde olunduğunu gösterir. Özellikle de yakın geçmiş hayatlar için böyledir. Çünkü, önceki ya-

Devamı S.27'de

DÜNYA VİCDANI

Katherine TINGLEY

HER merhametli insan, dünyanın şu andaki çıkmaz durumu karşısında dünya vicdanına başvurmalıdır. Savaşlar bir hastalık belirtisidir ve doğuştan gelen bir vahşiliğe bir zamanlar sahip olan varlıklar arasında çağlar önce başlayan içsel bir sebebin sonucudur. Savaşların kaynağı insana ait bencillikler, korkular ya da her ikisidir. Bu yüzden çareleri ve ortadan kaldırılmaları değişik ülkelerde düzenlenen konferanslara değil, insan kalbindeki kökten bir yenileşmeye, yani ruhsal bir değişime bağlıdır. Bu iyileşme çok zor, uygulanması mümkün olmayan bir şey değildir. Aslında her erkek ve kadının en gerçek ve hararetliliği budur. Kalplere ve anlayışlara eşit şekilde yöneltilmiş çıkarsız bir yalvarış kadar insan kitlelerini etkileyen hiçbir şey yoktur. Böyle bir yalvarışa gelen cevap anında olur, evrenseldir ve son derece içten bir nitelik taşır.

Eğer toplantı masalarının bir tarafına haklı şikayetler, diğer tarafına da dürüst ve samimi savunmalar açık açık konursa, anlaşmazlıkları barışçı bir düzeye çıkartmak için içten ve yüksek düşünceli çabalar harcanırsa, kesinlikle savaş diye bir şey kalmayacaktır. Böyle bir karara varmayı ya da sorunlu davaları bir mahkemeye devretmeyi reddeden taraflar, bütün dünya önünde karalanmalı ve ayıplanmalıdır.

İnsanlar aslında savaşmayı hiç istemezler. Ama insanların zihinleri adaletsizlikle (gerçek ya da imajinatif) alevlendirilir ve kızıştırılırsa, utanç dolu suçlamalar ve karşı

suçlamalarla, yalanlar ve iftiralarla, her türden nefret ve korkuyla dolu savaş yangınları yükselecektir. Kalplerimizden ahlâkî bütün sahtekârlıkları, bencilce açgözlülükleri ve üstünlükleri, dostlarımızdan duyduğumuz korkuları silip atmaya kararlı olalım. Bu negatif özelliklerin hepsi sabah güneşinin sis bulutlarını dağıtması gibi eriyip gidecektir. Bu sayede savaşların ortaya çıkması mümkün olmayacaktır. Çünkü savaşlar, içteki ahlâkî zayıflıkların sonucu, belirtisidir.

Bazı insanlar savaşların kahramanlar yarattığını, uzun süren barışların insanları gevşekliğe sürüklediğini ifade ediyorlar. Bu nasıl bir mantıktır? Savaş ahlâkî bir güçlülüğün temel dayanağı değildir ve kahramanlık da bu temelden ortaya çıkan çiçek değildir. Savaşlar özleri itibarıyla şiddet ve vahşet taşır. Bu yüzden parçalayıcı, yıkıcı ve vahşileştirici bir özelliğe sahiptirler. Barış ve uygarlık; ahlâkî ya da fiziksel felâket dönemlerinde şaha kalkan kahramanlıkların ve içgüdülerin tek ve gerçek tedavi yöntemidir. Savaş zamanında ortaya çıkanların yanında savaş dışında da kahramanlıklar vardır. Barış zamanında yükseltici dersler olarak, ıstırap ve fedakârlıklar hâlinde ortaya çıkarlar. Ama savaş dönemlerinde hiç durmak bilmeden yüz katı kahramanlıklar sergilenir, çünkü savaş zamanlarında ahlâkî gevşemeler, çılgınlıklar, zihinsel çöküşler büyük bir çoğalış gösterir.

İnsanlığın ruhsal ve doğal birliğinin gerçekleşmesi anlamındaki evrensel kardeşlik, sürüp gidecek olan, inanç ve samimiyet dolu bir barışın tek anahtarıdır. Yüksek ilkelerin yanlış kullanılmasına, yüksek ideal ve büyük gerçeklerin saptırılmasına, insanlar arasına savaş duygularının ve an-

Devamı S.23'de

RUH ve MADDE 21

ANA HEDEF'TE BİRLEŞMEK

Reşat GÜNER

İÇİNDE bulunduğumuz şimdikiye dek hiç yaşanmamış dönemin aşılabilmesinde üzerimize düşenlerin tespit edilmesi, hiç şüphesiz bir an evvel feraha çıkabilmeniz için gereklidir.

Bu hayatî konuyu irderlerken çok geniş bir açıdan olaylara bakmak ve dengeli bir yön çizmemiz gerekmektedir. Çünkü yaşanacaklar bir defaya mahsus olduğundan ileride telâfisi mümkün olmayan durumlarda da karşılaşmamız olasıdır.

Öncelikle şu ana kadar yapılanların, bulunulan noktaya bağlantılarını esas almak üzere konuya girelim.

Şu ana kadar yeryüzünde hâkim alanların varlıklarını sürdürdüğü zemin, insanların kendi tesir alabilme potansiyeli orantısında gelişmiştir. İnsanlar kâh bu tesirlere cevap vermiş, kâh verememişler veya beceriksizliklerinden dolayı tesirin gereğince emilip tezahür ettirilmesi işlemini geciktirmişlerdir.

Esas olarak mantalde cereyan eden bu hadisenin kendisini hissettirmesi varlıklarda önce bir bocalamaya, ardından da ya harekete ya da yılgınlığa sebep olmaktadır.

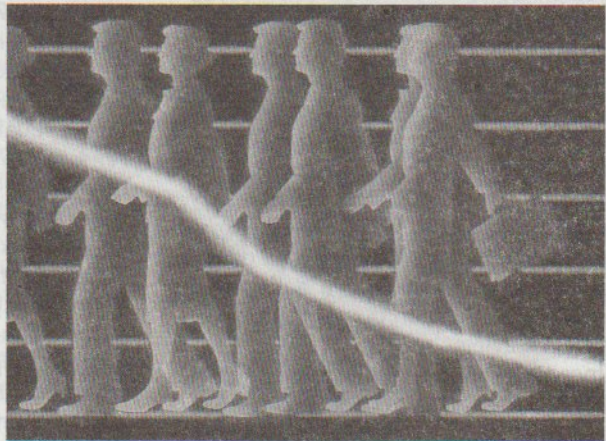
İşte bu yılgınlığın sonucunda ortaya çıkan ataletle paralel olarak, dengeler giderek bozulmuş ve içinden çıkılması zor durumlar meydana gelmiştir.

Bu noktalarda devreye giren anî müdahaleler sarsıntıyı daha da artırmış ve yine etkinin gereken şekilde alınmaması sonucu, iflâhı

zor hâller oluşmuştur.

İnsanlar, ancak giderek dozajı artan bir şekilde ilerleyen ve ilerleyecek olan zorlayıcı olaylar silsilesinin yaratacağı sert ve şiddetli etkilerle biraz olsun kendilerini hatırlayabileceklerdir.

Yaşanan her şeyin, bir bilginin, varlığımız içerisinde hayat bulmasını sağladığını göz önüne aldığımızda, bu hususta ulaşılmaması muhakkak surette gereken süratliliğin temininde karşılaşacağımız enerji dalgasının boyutlarını tahmin etmek pek zor olmaz. Çünkü kozmik bir bü-

Ana hedef, insanın kendi iradesiyle ruhsal yasalara uygun yaşaması ve herkesin tek bir Merkez'e hizmet ettiğini idrak etmesidir.

tünlük içerisinde o bütünlüğün süratine ayak uydurmak varlıkların keyfine bırakılmaz.

Keyfi gidiş esas olarak mantal seviyede hiçbir varlığın arzuladığı bir husus değildir. Ancak mantal ile fizik plân arasında gereken paralelliğin temininde içinde bulunulan cehit noksanlığı ve atalet bizi işte bu çıkmaza sürüklemiştir.

Bir hedefe pek çok yollardan ulaşılabilir, pek çok yoldan gidilebilir. Ama bu yolların hepsi aynı uzunlukta ve aynı eğimde değildir. Kimisi kısa fakat sarp, kimisi uzun fakat rahat, (ama acısı sonradan çıkan), kimi tehlikeli ve bol virajlı, kimi ise

düzgündür.

Bu yolların tercihi varlığa kalmıştır. Ancak insanlar bu içinde buldukları zamanda kendilerine gösterilen yolların haricinde olmaz yerlerden yol açmakta ve bu yolları daha albenili ve zevkli bahanelerle bezeli bir hâlde getirmektedirler.

Bu hâl varlıkları yine kendi istekleri doğrultusunda az ışıklı bölgeleri tercihe zorlayıp kendi ışıklarının da azalmasına sebep olmaktadır.

İşte karmaşa, işte teşevvüş, işte çıkmaz yollar, işte yaşadıklarımız...

Umutsuz bir manzaranın ardında yine de çok büyük bir ümit ışığı yatmaktadır.

Bu ümit ışığı, farkına varılmaya başlandığı andan itibaren kendi cazibesindeki varlıklarda bir ısınma ve bir enerji meydana getirecektir. Bu enerjinin çoğaltılması sonucu bir çiğ gibi büyüyen o büyük rahmet dalgası tüm varlıklar üzerinde hissedilir bir değişikliğe yol açacaktır.

Tüm yolların "Ana Yol"da birleşmesi en çok arzu edilen ancak bir türlü kavuşamadığımız bir durumdur. Halbuki bilinse ki her yol aslında "bir" ve "tek"tir, o zaman iş kolaylaşacaktır.

Anlayış sahibi, samimî kardeşlerimize sesleniyoruz: Hizmet için vakitimiz azdır. Bir an evvel kendimize gelip "Ana Hedef"te birleşelim ■

DÜNYA VİCDANI Baştarafı S.21'de

laşmazlık tohumlarının ekilmesine o kadar çok örnek verilebilir ki günümüzde. Düşmanlık çağımızın çığırnlığıdır. Bu çığırnlığın uygarlığımızın gelişmesine en ufak bir katkısı yoktur. İnsanoğlu, doğası itibarıyla tanrısal olduğu gerçeğini yüreğine ve zihnine kazıyana, iyilik dolu sonsuz potansiyele sahip olduğunu fark edene, gerçek özgürlüğün sadece daha alttaki yasalara hâkim olan yüksek yasaların olduğu yerde var olduğunu anlayana kadar bu düşmanlığın gücü yok edilemeyecektir. Daha altlardaki doğası üzerine hâkimiyet kazanmaya çalışana kadar, insanlar çevrelerindeki kardeşlerine ne vazifesini yapabilecek, ne kelimelerin gerçek anlamıyla bir dost olacak, ne de özgürlüğün özgürlükleri içinde yaşayabilecektir.

Varlığın hep daha iyiye doğru olan umuduyla, dürüst hareketlerin enerjisiyle

umuyoruz ki, sevginin ve gerçek kardeşliğin büyük sürükleyici kudretinin insanlığı kapsayacağı, dürüst yaşama bilgisinin her insanın elinde bulunacağı, çocukların en saf düşünce ve daha yüce hareket atmosferi içinde eğitilebileceği günler çok uzaklarda değildir.

İşte ancak o zaman insanoğlu altın bir çağın sağlam temellerini inşa etmeye ve özgürlük saltanatında çalışmaya başlayacaktır.

Her adalet aşığı dünya vicdanına yalvarmalıdır. Çünkü savaş, uygarlık için ölümcül bir belâdır. Açgözlülük ve kudrete hediye olarak çocukların kurban edilmesi gerektiğine dair kaderi unutmayalım. Vakit çok geç olmadan bu uyarıyı dikkate alalım.

(Sunrise, Ağustos-Eylül'den Çeviren: Ayhan TOLAYBENK)

RUHÇU DOKTRİN

Selman GERÇEKSEVER

DEĞERLİ okurlarımız; konumuzun sınırlarını bu şekilde kabaca belirledikten sonra, ruhçuluğun daha belirgin ayrıntıları ve ilkelerine doğru ilerleyecek yolculuğumuzda yeterli hıza ulaşmak için biraz gerilerden, tarihin derinliklerinden hız alalım. Ruhçuluk hareketinin tarih içinde gelişimini ana hatlarıyla hatırlayalım...

Ruhçuluk tarihi kuşkusuz yeryüzünde ilk insanın ortaya çıkışıyla başlamıştır ama yazılı kaynaklara bakılırsa, modern ruhçuluğun başlangıç tarihinin 1848 olarak gösterilmesi âdet olmuştur.

Ruhçuluğun geçmişiyle biraz ilgilenmiş olanlar bu tarihin Amerikalı Fox ailesinin başına gelen spontan tiptolojik (darbe) olaylarla ilgili olduğunu hatırlamışlardır. O zamanki şartlara göre her türlü kontrol altından geçirilmiş olan olayların nedeni, yıllarca önce öldürülerek cesedi evin mahzenine gömülmüş bir bedensiz varlıktı.

Medyomluk işlevini yerine getirenler, Fox ailesinin 7 ve 10 yaşlarında olan (Kate ve Margaret adlı) çocuklarıydı. Olaylar gelişerek bu çocukların ölümüne kadar sürüp gitti. Kate ve Margaret ABD'nin öteki şehirlerinde ve İngiltere'de de yeteneklerini sergilediler, zamanın bilim adamları tarafından incelendiler.

Aslında bu ve benzeri olaylar 1848'den önceki yıllarda da ABD ve İngiltere'nin değişik yörelerinde gözlenmişti. Aslında söz konusu olağanüstü olaylar ve darbeler insanlığı eski realitesinden çıkarıp, yeni bir realitede uyanmaya zorlayan uyarıcı etkilerden başka bir şey değildi. Ruhçuluğun doğan güneşine dünya insanının dikkati çekiliyordu. Maddecî dünya insanına; beden ötesi, fizik ötesi bir yanının da olduğu gösteriliyordu. Nitekim zamanın aydınları ve bilim adamları Fox kardeşler ve benzerleriyle ilgilenmeye başladılar. Söz konusu olağanüstü olaylar ve ilgili haberler hızla ABD'den İngiltere'ye, hatta oradan Fransa; Almanya ve İtalya'ya kadar yayıldı. Birçok gazeteci, papaz, bilim adamı insanın fi-

(Geçen Sayıdan Devam)

zik ötesi yeteneklerinin tezahürlerini bu medyomların celselerine katılarak gördüler. Bunların arasında New York Yüksek Mahkemesi Başkanı Hâkim Edmond, ABD Ulusal Akademi üyesi ve kimya profesörü Dr. Mappes, Pensilvanya Üniversitesi'nden Dr. Hare ve daha birçokları ruhçuluğun deneysel yanı ve tezahürlerle ilgili bu olayları inceleyerek, gerçek olduklarını sözlü ve yazılı olarak ifade etmek zorunda kaldılar. Tutucu kuşkuçular ise hâlâ katı tutumlarında ısrarla, akla hayale gelmedik kontrol şartlarında medyomları tekrar tekrar deniyorlardı. Ama bunun arka arkası gelmiyordu. Çünkü yaklaşımları yapıcı ve olumlu değildi. Kökünden sallanan eski realitelerinin verdiği şaşkınlık içinde çılgına dönmüşlerdi.

Fox kardeşler gibi Davenport kardeşler de (ABD, New York, Buffalo) ruhçuluk realitesinin fedakâr kahramanları olarak, büyük bir özveriyle yukarıda belirtilen vazifelerini sürdürüyorlardı. Bu dönemde ABD ve İngiltere'de medyomların yanısı-

ra önemli bir fonksiyoner grubunu da gezici konferansçılar oluşturuyordu (Hardinge Britten, Mrs. Hayden, John Edmonds, Robert Hare, Ira William Davenport). (1) Bunlara ek olarak, bir grup araştırmacı vaka derlemeleriyle meşgul olurken, bir kısmı da medyomları gözleyerek mensubu olduğu yayın organlarına rapor ve makale yetiştiriyordu. Ruhçuluğun temel, demirbaş eserleri de 1800'lü yıllarda gelişti. Bunlara birkaç örnek: William Crookes, Alexander Aksakof, Gustave Geley, Cesare Lombroso, Harry Price, Guillaume de Fontenay, Allan Kardec (2).

1858 Avrupasında, hemen hemen her tarafta bu işle uğraşanlar vardı. Vakaların toplanması, tanzimi ve açıklanması sürekli bir şekilde felsefi bir veche olarak, insanların hayatlarını ve inançlarını (yani eski realitelerini doğal olarak) etkilemeye başladı. Bu dağınık evren bilgisinin ilkel görünüşlü olanlarını, geniş bir anlayış ve idrakle tanzim ederek, doktrin hâlinde insanlığa sunan kişi Fransız Rivail'dir. Yüksek ruhsal bilgilerin yardımıyla 10'dan fazla eser yazan bu bilim adamı, sonradan Allan Kardec takma

Avrupa'daki ruhçuluk hareketinin kurucusu Allan Kardec

adını benimsemiştir. Bu aslında onun bir önceki (Druid rahibi) yaşamındaki adıydı. 1804-1864 yılları arasında yaşamış olan A. Kardec yayınladığı birçok kitabın yanında ünlü ve halen de çıkmakta olan "Revue Spirite"

dergisinin de kurucusudur.

A. Kardec'e göre Klasik Spiritüalizm 32 esastan ibaretti(3).

Dünyada Türkiye'nin ve Türkiye'de de Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği'nin öncülüğünü

(1) Konumuzun tarihiyle ilgili olarak; "Spiritüalizm ya da Ruhçuluk Hareketinin Tarihi" başlıklı bir çalışmamızın bitmek üzere olduğunu, bunun Dergimizde makale ya da yayınlarımız arasından kitap olarak çıkma ihtimali olduğunu memnuniyetle duyurmak isteriz.

(2) Bu araştırmacıların hayatları ve eserleriyle ilgili ayrıntılı bilgi için bakınız: *Ruhçuluk Nedir*, M. Ali Usta, *Ruh ve Madde Yayınları*.

(3) Kardecizm'in bu 32 maddesi için bakınız: *Ruhçuluk Nedir* (Sayfa: 77-82). M. Ali Usta, *Ruh ve Madde Yayınları*

yaptığı "Yeni Ruhçuluk" hareketinin temellerini Dr. Bedri Ruhselman atmıştır. Ruhçuluk realitesini bugünkü küresel boyutlarına çıkaran Yeni Ruhçuluk'un 20 ilkesini birlikte gözden geçirelim. Her biri insana en azından bir makale yazdırabilecek ilham kaynağı değerinde olan bu inci tanelerinin toptan yorumunu yine genel ruhçuluk çerçevesinde hepsini gözden geçirdikten sonra yapacağız:

1- Bütün kâinatların yaratıcısı olan Allah vardır.

2- Tanrı Mutlak'tır ve O'na kendinden gayri bir varlık, hiçbir mefhum nispet edilemez.

3- Tanrı'yı anlamak, idrak etmek hiçbir varlığın kudreti dahilinde değildir.

4- Varlıklar için tek ideal, Tanrı'dır. Yani, İlahî İrade Kanunları'na ve o kanunların icaplarına bütün duygu, düşünce ve hareketlerini uydurmaya çalışmak ve o hâlin ebediyen devam edeceğini bilerek, duyarak ve kabul ederek, o yolda yürümek bütün varlıkların gayesidir.

5- Bu gaye yolunda varlıkların merhaleler katemesi, tekâmüldür.

6- Tekâmül durmadan ve hiçbir merhale nihayet bulmadan, ebediyen devam edecektir. Tekâmülde muvakkat duraklamalar, insanların tembelliği yüzünden olsa bile, geriye dönmek asla yoktur.

7- Tekâmül; ruhların, kâinatta, muhtelif maddî ha-

Türkiye'deki Yeni Ruhçuluk hareketinin kurucusu
Dr. Bedri Ruhselman

yatlarda, en kesif safhalardan başlayıp en seyyal, bilemediğimiz ince hayat safhalarına kadar çeşitli merhalelerde yaşamak suretiyle muhtelif tecrübeler, eprövlere ve imtihanlar geçirerek, görgü ve tecrübelerini artırarak vaki olur.

8- Bu eprövlere ve imtihanlarda muvaffakiyetin yegâne yolu, İlahî İrade Kanunları'nın emrettiği veçhile, hodbinlikten ve maddî ihtiraslardan uzaklaşarak, başkalarının Tanrı'nın yolunda yürümelerini, yani tekâmül edebilmelerini kolaylaştırıcı diğer kâimca hareketleri kendisine itiyat edinmektir.

9- Bu diğer kâimca hareketler arasında, şu hareketlerin bulunması lâzım geldiğine inanıyorum:

10- Tekâmülde fazilet esastır. Yukarıda, unsurlarını saydığım diğer kâimca ha-

reketlerle beraber, Tanrı'nın yolunda yürürken hiçbir şeyden korkmadan, hiçbir maddî endişenin, bir engelin zebunu olup yarı yolda takılarak kalmamak, doğruyu, güzeli, adaleti, nerede ve ne zaman olursa olsun açıkça müdafaadan çekinmemek ve Tanrı'yı her şeyin üstünde tutmak. O'na müteveccih yolu, kendisine ideal bir hareket istikameti olarak kabul etmek, bu faziletin tamamlayıcısıdır.

11- Her işimizde, her hareketimizde ve her teşebbüsümüzde Tanrı'nın ismi esastır. O'nsuz, hiçbir şeye kadir olmadığımızı inaniyoruz.

12- Ruhlar tekâmül ede, kudretlerinin artışı ve şumülü nispetinde, İlahî İrade Kanunları'nın iradesinden asla ayrı harekette bulunması düşünülmemeyen, birer

sadık ve ebedî hizmetçisi hâline girerler. Ve bu, ruhların, özledikleri en ideal saadetlerini teşkil eder (Gerçek Kulluk).

13- Dünya, daima yüksek ruh âlemlerinden ve plânlarından gelen yardımlar ve irşatlarla aydınlanmaktadır. Yüksek varlıklar dünyayı, zemin ve zamana göre, dünyadaki insanların alıcı kabiliyetleri nispetinde bilgilendirmeyi bir zevk, bir vazife bilirler. Bu, onların tekâmüllerinin bir icabı ve neticesidir.

14- Her devirde, o devrin anlayış ve kabiliyetine göre, dünyaya, çeşitli alıcı ve verici vasıtalara müracaat edilerek yüksek ruh âlemlerinden yeryüzüne tebliğler gönderiliyor. Zamanımızda bunlar entüvitif medyomlar vasıtası ile yapıldığı gibi; yüksek ilham yollarından, bu ilhamları almaya kendisini hazırlayabilmiş insanlar vasıtasıyla da yapılmaktadır.

15- Yüksek ruh plânlarından alınan bu irşatçı tebliğatı okumak ve oku-

duktan sonra anlamaya çalışmak ve anladıktan sonra kabul ederek, onların icabatına uymayı kendine vazife edinmek de, insanların ve bilhassa bu tebliğatı almak mazhariyetine ermiş olanların, ilâhî yolda kararlaşmış vazifeleridir.

16- Ruhlar, vazifelerini yapıp yapmamakta serbesttirler. Onları hiçbir kudret, vazifelerini yapmaya zorlamaz. Ancak yine kendilerinde mevcut olan vicdan melekесidir ki, bu vazifeyi, bilhassa insanlara ihtar eder.

17- Vazifeleri ihmal veya ilgisizliğinden dolayı, dışarıdan hiçbir kudret insanları cezalandırmaz. Ancak onların ilâhî yolda kesinleşmiş vazifeleridir ki, ilâhî İrade Kanunları'na göre, onların ruhu, huzur veya azaplarını hükümlendirir.

18- Vicdanın muhakeemesinde insanı mahkûm edecek veya terbiye edecek unsur, insanın yaptığı her işindeki niyetinin iyi veya kötü oluşudur. Mamafih insanın müstakbel huzur ve saadetini veya ıstırabını hazırla-

yan âmil, yaptığı işlerden ziyade, o işleri yaparken hâkim olan niyetinin temizliği veya bozukluğudur. Yani fena niyetle bilmeden iyi bir iş yapan insan, ona göre ıstıraplı; bilâkis iyi niyetle bilmeden başkalarına belki fena gelecek bir iş yapan insan, ona göre, huzurlu bir ruh halini hazırlar. O hâlde, her şeyde, her harekette hüsniyet esastır.

19- Hüsniyet hududunu, yukarıda söylediğim diğerkâmca hareketler ve ilâhî Gayeler yolundaki yürüyüşlere ait kararlar teşkil eder.

20- Şu hâlde, dünya hayatımız ancak ebedî ruh hayatımızın, ilâhî İrade yolunda gelişmesine yarayıcı taraflarıyla bir vasıta olarak lâzım ve geçirilmesi zarurî bir epröv ve vazife âlemidir. Buradan muvaffakiyetle çıkmak ve her dünya işinin ve vazifesinin, bu işin ancak ruhumuzun tekâmülüne bir vasıta olduğunu idrak ederek yapmayı esas tutmak, insanlık vazifesidir.

(Devam Edecek)

SEMPATİ ve ANTİPATİ Baştarafı S.18'de

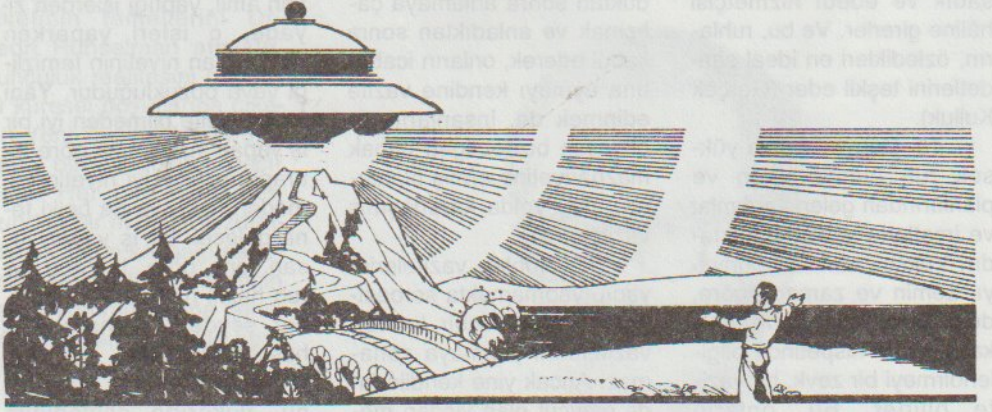
şantıda sorunlar birlikte çözülmeye çalışılmıştır. Bu çalışma içinde varlıklar ortaya sevgi ve cehitlerini koymuşlardır. Yani mücadele vardır.

Ama uyumsuzluk varsa, geçmişte de böyle zayıf bir ilişki ortaya çıkar. Evlilikler içindeki uyumsuzluklar, ebeveyn ve çocuklar arasındaki anlaşmazlıklar, ani cazibeler, hoşnutsuzluk hâlleri, kişiye güven-sizlik hâli. Bunların tümü, geçmişten bu güne uzanmaktadır.

Önemli olan, yalnız sempati duyduğu-

muз kişilerle yaşamadığımız gerçeğini kabul etmektir. Korktuğumuz, nefret ettiğimiz kişilerle bir arada yaşamıyor muyuz? Yaşıyoruz. O hâlde yapılması gerekli olan, antipati duyduklarımız için de, gerçek manada sempatinin kurulması gereklidir. İşte o zaman, artık bizim o kimselerle tekrar bir arada doğma zorunluğumuz ortadan kaldırılacaktır.

Yaratılmış olan her şey sevgiye lâyıktır. Sempatizasyon evrensel bir yasadır. Hiç bir varlık bu yasanın dışına çıkamaz.

UFO'lar ve Kontrol Sistemleri

* **U**FO'lularla, zihnen hazır olmadığımız için bir temas imkânımız yoktur.

- * Üstün ruhlarla temas kurma açlığı giderek artmaktadır.
- * Bunlardan gelecek bilgilere ihtiyacımız vardır.
- * UFO'nun bir başka gezegenden geldiği sonucuna varmak hatadır. Hadiseyi kötü bir düzeyde inceliyoruz. Çünkü elimizde açık seçik olaylar dizisi yoktur.
- * Esasında, **Bir Kontrol Sistemiyle** karşı karşıyayız.
- * Dünya'yı **kontrol eden** bir sistem mevcuttur. Bu sistem İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra tedricen harekete geçmiştir; eski milletlerde de açık izleri vardır.
- * Bu sistem dünyasal, ilâhî, kozmik ya da başka bir zekâ tarafından mı kontrol edilmektedir?

Bu bilinmiyor!

Tamamen doğal ve belirlenmiş midir? (Tarihî ve sosyopolitik kanunlarla.)

Bu da bilinmiyor!

Genetik ve doğal tekâmül ile açıklanabilir mi? Yapay mıdır?

Ne itiraz var, ne de bir kanıt.

Bu konuda yapılan binlerce gözlemin yarısı makûl,

yarısı **abesdir**;

yarısı **hayırlı**,

yarısı **şerdir**;

yarısı **dostça**,

yarısı **düşmancadır**.

Bu durumda acaba, olayların ancak yarısı mı açıklanabiliyor?

Her kontrol sisteminde referans seviyesini hızlandıran bir araç vardır: Yani bir "Yöneltilici"den söz edilebilir.

UFO'lar da aynı işi yapabilirler. UFO olayları çok iyi incelenmelidir, bu olaylardan gerçek bilgiler çıkarılabilir. Ama bazı risklere katlanmak da gerekir. Sandalyeye tırmanarak prize el atan çocuk cereyana kapılıp yere düşebilir.

UFO gözlemlerinin **yoğunlaştıkları tarihler** hangileridir?

İlk Atom Bombası'nın atıldığı devreden başlar denebilir. Sonra 1947-1950-1952-1954 sonu. 1957 Sputnik I'nın atılışı, 1957 sonu, 1962 ve giderek seyrekleşmekle beraber, her yerde daha belirgin olarak gözlemler ile uzay uçuşları sırasında astronotların gözlemleri.

* * *

Bir olayın davranışlarımızı geliştirmesi için bizi **şaşırtması** gerekmektedir.

Tekrarlılık ve tahmin edilemezlik karışımı en iyi takviye programını sağlar.

İnsan ve hayvanlardaki derin davranış değişimleri, bazı aksiyonların seçime bağlı olarak kuvvetlendirilmesiyle elde edilebilirler. Bazı takviyeler daha kuvvetlidir.

Çalışma tamamen eşit ve monoton olursa, süenin gelişimi durur ya da geri bir seviyeye düşer. En iyi takviye programı, devreden ve önceden bilinmeyen, tahmin edilemeyen programdır. Bu durumda öğrenim ağır ve devamlıdır. En yüksek uyuma götürür ve **tersine hareket edilemez**.

Devre devre uygulanan ve önceden kestirilemeyen UFO olaylarında zaman zaman görülen artmalar takviye programı gibidir.

* * *

UFO'ların zihinsel, kültürel ve sosyal hiçbir önemi yoktur! Denebilir mi?

Ne hücum ediyorlar, ne günlük hayata karışıyorlar, ne de çeşitli sorunlarımıza çözüm getiriyorlar. Fırtına gibi, tayfun gibi, insanları ürkütüp, şaşkına çevirip, geçip gidiyorlar. Unutuluyorlar.

Fakat mesele o kadar basit değildir. **Kendi soyumuzun meydana getirdiği (yaptığı) realitenin ağır ilerleyen eğitim ve öğretim devresinde, her şeye rağmen, çok derin bir düzen mevcuttur.**

Bu düzen (plân) **imajinasyon ve mit** vasıtasıyla yönetilir. Bu düzeyin kendisi de bir kontrol sisteminin kanunlarına uyar. Eğer UFO'lar bu seviyede hareket ediyorsa, onların faaliyetini (gerçek çarpışmayı), geleneksel metotlarla tespit etmemiz, zorunlu olarak imkânsızdır. Uzun devredeki etki, ancak olağanüstüdür.

Bu görüş temelleşirse, o zaman tüm UFO çalışmaları faydasız olacak demektir. Yani, çaba göstermek gerekecek ama yeterli olmayacaktır. Kendi kendini inkâr eden bir olaya, kendi apaçıklığını yıkan bir olaya, biz kaba teknolojiyle hâkim olamayız.

Ama bu durum aldaticıdır.

Şunu unutmamak gerekir ki, **hadise, davranışlarımızı, tekâmül ettirmek için (bu maksatla) bizi şaşırtmalıdır** (buna mecburdur).

Seçme hakkımız yok, onları ister istemez tetkik ediyoruz.

Bizimki gibi bir teknik uygarlık; fizik kanunlarımıza, uçak ve füzelerimizin icra gücüne meydan okuyan bu olay ve görünmeleri uzun süre bilmezlikten gelemez. Elbette gelişmiş ülkeler en seçkin bilim adamlarını, karşı-casusluk örgütlerini, bilgi değerlendiricilerini bu konuya yönelteceklerdir.

* * *

Davranışlarımızı, takviye eden bu Kontrol Sistemi, bir termostat gibi hareket etmektedir. Bu termostat, gücünü zıtlıklardan almaktadır:

Ateş - buz;

Tarihsel çelişkiler;

Hayır - şer gibi zıtlıklar.

* * *

Demir Maskeli Kral gibi.

UFO'lar maske taşımazlar. Ne görüyorsak odur. İstatistiği bir yana bırakıp hadiseye doğrudan doğruya bakarsak, belki onu anlayabiliriz.

Kendimize rağmen öğreniyoruz, ama ne öğrendiğimizi bilmiyoruz. Buna rağmen kontrol altındayız, mahpusuz, hürüz. Bütün ekoller (düşünce sistemleri) bir hapishanedir, ama ruhun hapsedilemeyeceğini, korkunun aslında mevcut olmadığını keşfedinceye kadar hapishane olacaktır.

İnsan topluluğunda, beşerî tekâmül regülâtörü gibi hareket eden bir **Kontrol Plânı** vardır. Bu sistem doğal değildir.

* İnsanüstü bir zekânın isteğine bağlıdır.

Bu kontrol plânı UFO'larla ilgili hadiselerdeki birçok şeyi açıklamaktadır:

* Önce, temas olmasını izah eder. Gerçek temas tecrübeyi yıkacaktır.

Kontrol mekanizması UFO'luların şu beyanlarını da açıklamaktadır:

"Bize inanmalısınız, ama çok değil."

Bu cümle, gözlemcilerin gördüklerini sözlü olarak açıklayamadıkları durumlarda ortaya çıkan **abes karakteri** açıklar.

UFO'ların teknolojisini anlayamıyoruz. Gerçekten, UFO'lar maddesel fizik cisim olarak mevcuttur ve bu maddesel yapı psişik tesirlere dayanak vazifesi görüyor gibidir.

Fizik gerçekliği yanında, henüz tasnif edilmemiş olan bir dizi psişik etkiler de vardır. UFO'lar, onu görenler üzerinde pek derin **heyecansal tepkiler** uyandırmaktadır.

Hatta Sebeplilik İlkesi'ni yıkar gibi bir hâli vardır: Tahrik tarzı saf olarak uzaysal değil, aynı zamanda **zamansaldır** (temporal).

Nihayet, UFO'lar özelliklerinin derinden incelenmesinden korunmak için sosyolojik ortamı da fevkalâde şekilde kullanmaktadırlar.

Bilginler incelemeye hazırlar, ama UFO'nun bahçelerine konmasını istiyorlar ya da yanlarına gelip ciklet vermesi veya bir uzaylı hatunun başından geçenleri anlatmasını...

Böylece **aklı tetkik** olasılığı kaybedilmiyor mu?

UFO'lar, ne olursa olsun, gelecekteki karışık yaşamımıza, artık yeni bir unsur olarak girmiştir. Dünyamız'daki çeşitli kriz tehlikesini azaltacak da değildir.

Toplum üzerinde, psişik melekeler konusunda, insanların tutum ve inançlarında **toptan bir değişim meydana getirecek** nasıl bir etkileri vardır?

UFO'ların başlıca rolü, belki de, **böyle bir şuuru kazanmamız** için "hızlandırıcı" bir rol olabilir.

İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN (İDAD) KONFERANS DUYURUSU

28 EYLÜL Ruhsal Şifa ve Kansız Ameliyatlara Hayriye PEKİŞTİREN

Saat: 15.00-17.00

Yer: Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL Tel: (0216) 360 90 95

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

SABIRLA TAHAMMÜL

Selman GERÇEKSEVER

DEVRE SONUNUN KIYAMET İŞÇİLERİ...

İRADE konusunu içinde bulunduğumuz icaplar ortamı ve kıyamımızı tamamlamak üzere içine doğduğumuz bu zaman-mekân şartlarında ele alalım: Bu açıdan baktığımızda **irade-nin**; **ıstırap**, **tahammül** ve **sabırla** da ilişkisi olduğunu görüyoruz. Gerek inisiyatif ve dinsel öğretilerden, gerekse yaşam içindeki eprövelerimizden biliyoruz ki; sabrın güçlenmesiyle iradenin güçlenmesi ve küreselleşmesi arasında bir ilişki var. Âdeta sabır güçlendikçe, irade de evrensel hâle geliyor, giderek küreselleşiyor.

O hâlde **irade**, **sabrın** ve **tahammülün** esasıdır, yani **bilerek içsel ıstırap çekmektir**. Buna "maksatlı ıstırap" da denildiğini biliyorsunuz. Nefsaniyetle ilgili tüm fazlalıkların terk edilme gayreti, sadeleşme, kabuklardan soyutlanma arzusu-dur ki; vicdan ile ruhaniyete teslimiyet bundan sonra gelen bir aşamadır. Küresellik yolunda ivme artışı bundan sonra olacaktır.

Bu nedenle, özellikle devre sonunun kıyamet işçileri olarak yapacağımız en akıllıca iş; bir yandan kullanılabilir bilgi kapasitemizi artırırken, bir yandan da içinde bulunduğumuz zamanın ve mekânın şartlarına TAHAMMÜL ile uyum sağlamaya çalışmaktır. Bu son ifademizde "**zaman mekân**" kendi başlarına birer varlık olup, bunların sahibi de ayrıdır. "TAHAMMÜL"den kastımız da; uyanık, aktif ve yeni olana hazırlıklı olarak, sabırla beklemektir, irademizi bu yönde canlı tutmaktır.

Bu durumda, "**uyum sağlamaya çalışmak**" ve bunda istenen başarıya ulaşmak; esnekliğe, sadeliğe ve fedakârlığa bağlıdır. Beşerî ve bedensel ağırlıkları, makul vicdan çerçevesinde terk edebilmeye bağlıdır. Kabuklardan arınmaya, benlikleri en aza indirmeye bağlıdır.

Esas konumuz olan İRADE ile bağlantısının büyük olduğunu gördüğümüz

SABIR, bu anlamda; her türlü tahammül gücü sergilemekten başka bir şey değildir. Ve kıyam etmeye çalışan devre sonu varlıkları olarak bizler; bedensel, beşerî ve toplumsal tesirlerden oluşan **yatay etkilerle**, plânımızın bizleri kıyam ettirmeye çalışsan ve aynı zamanda rahman ve rahim olan (*) **düşey etkilere** karşı tahammül gücü sergilemek ve bunun için etrafımızdakilerle yardımlaşma ve dayanışma şuuru içinde hareket etmek ve bu gayretle kullanılabilir bilgimizin kapasitesini hep artırma arzusu ve uygulaması içinde bulunmak zorundayız. Kısaca, SABIR; her türlü etkiye karşı tahammül gücü sergilemektir, iradeyi bu yönde odaklaştırmaktır. Ancak içinde bulunduğumuz zaman-mekân şartlarına bu şekilde esneklik göstermiş, uyum sağlamış olabiliriz. Esasen sabır, "şuurlu hâle gelmiş bir uyum" değil midir?

İradenin esası olduğunu gördüğümüz SABIR; bu anlamda, "**niçin beklediğini bilmektir**". Hem uyanık olarak beklemektir, hem de

(*) RAHMAN ve RAHİM OLAN: Koruyucu ve destekleyici olan, seven ve koruyucu olan.

niçin beklediğini bilmek- tir. Bu "bekleyiş" alelade bir bekleyişten kuşkusuz çok farklıdır: Bu bekleyişte, göksel bir güzellik ile engin bir iç huzuru vardır. Zaman zaman, Tanrı'yı kalbi- nin ta derinliklerinde bulmanın sevinciyle bo- ğulur insan. Bu bekle- yişte olgun kişilere öz- gü bir sükûnet vardır. Bu bekleyişte insan, "bilgece bir suskunluk" içindedir ama gözleri derunî bir ışıqla ışıldar durur. Çünkü bu insan terk yolunda güç kazan- mıştır. Bu güçle, aslında o, "doğruluktan ayrılmaz yar- gıçlar misali" hedefe, mer- keze, kendisini plânıyla bir kılacak bütünselliğe adım adım ilerlemektedir. O, bir kez, yüce hakikatlerin arı ışığını görmüş, dinlerin ezoterik özüne nüfuz etmiş, sıraların yüce mürşidi olmuş- tur.

Yukarıdan beri İRADE- SABIR-İSTIRAP üçlemesi içinde açıklamaya çalıştığımız olgu ve süreç; insanı gerçek hürriyete, anlayışın artmasına, kapasite artışına, dolayısıyla küreselliğe götüren eprövler külliyyatın- dan başka nedir ki? Bu sü- recin bekleyişi bile bir epröv- dür. O bekleyişte; sıraların si- nesine arı bir kalple girmiş bir mürşidin engin ve derunî bir bilgeliği vardır.

İsteklerini kontrol eden hürriyetine kavuşur.

Az önce de belirttiğimiz gibi "irade"nin sabır ve ıstı- rapla olduğu kadar, gerçek hürriyetle de ilgisi gözardı edilemez. İstirabın amacı nasıl, insanda irade gücünü artırma, daha doğrusu kulla- nılması gerektiği gibi kulla- nma melekesini geliştirmek ise; iradenin güçlenmesi de beraberinde gerçek hürri- yeti getirir. Burada söz konu- su ettiğimiz irade gücü, isteklerin kapsamını belirler. Bu ise şuurlanmanın baş- langıcıdır. Bu "şuurlanma" tekâmülün asıl kendisidir. İrade ve hürriyet bu şuurlan- manın oranına göre belirle- nir. Bu hürriyet, insanı mad- deden kurtarıcı, küreselliğe yöneltici bağımsızlıktır. Bir üst realiteye doğru yönlendi- ren bağımsızlıktır. İnsanı tüm şartların ötesine geçi- ren bir bağımsızlıktır. Aslin- da insanın en büyük savaşı da, bu tür hürriyet için verdi- ği savaştır.

Bu nedenle, hürriyet ve irade birbirine bağlı kavram-

lardır. Bu tür hürriyet; tekâmül için, kullanıla- bilir bilgimizin kapasite- sini artırmak için zo- runludur. O, içimizdeki sonsuzluk, arzulara hâkimiyet ve kendini bilmektir. Bu tür hürri- yet de besbelli ki, ira- denin güçlenmesiyle ortaya çıkar. Yani ger- çek bağımsızlığa ka- vuşmakla, iradenin güçlen- mesi ve küreselliğe doğru ivme kazanmak arasında doğru orantı var?

Düşünce zincirimizin bu noktasında ister istemez "irade hürriyeti" geliyor aklı- mıza. Bu da herhalde; insa- nın esas tabiatına, öz-ken- disine en uygun davranabil- me hürriyeti olsa gerek... İrade hürriyeti; insanın etra- fında olup biten şeyler kar- şısında, şuursuz ve birtakım eylemlerde bulunmayarak, kendi tabiatına uygun dav- ranması, insanın kendi tabi- atına, gerçek doğasına uy- gun ve şuurlu eylemlerde bulunabilmesi demektir. Bu anlamda hürriyetsiz de tekâmül olmaz zaten. İnsan, maddeden, beşerî tutku ve bağımlılıklardan, özdeşleş- melerden, dünya ahtapotu- nun kollarından, doymak bil-meyen açgözlülüğten kendi- ni kurtaramaz.

YERYÜZÜNDEKİ HERHANGİ BİR İNSAN TARAFINDAN GÖSTERİLMİŞ BİR ÇABA, ÖTE ÂLEMDEN EN AZ MİSLİ İLE, NORMAL OLARAK DA ÇOK DAHA BÜYÜK BİR ÇABAYLA KARŞILANIR.

PRATİK RUHSAL YAŞAM: SEMBOLLER VE REALİTE ARASINDAKİ UYUMLU REZONANS

James TRAEGER
Çev: Ayhan TOLAYBENK

Okuyucularımız bizlere, ruhsal yasalara uygun bir şekilde (pnömatokratik) yaşamanın nasıl bir şey olduğunu soruyorlar. Örnekleme açısından "Pozitif Üçlü" modelini gösterebiliriz.

Ancak öncelikle sembolizmin yapısını, insanların realiteye ait sembolik bir "haritayı" nasıl kullanıp anladıklarını ele almamız gerekecek. Zihnin içine akan en belirgin sembolik harita sözcükler ve dildir. Bunlar sembolik bir dünya aracılığıyla gerçek bir dünyayı temsil ederler. Bizler tüm düşünce ve duygularımızda ardı ardına semboller kullanırız. İçinde yaşadığımız ve adına "gerçek dünya" dediğimiz maddî evreni süreklilik olarak sembolik bir şekilde yorumlar dururuz. Her nesne, kendisine bağlı ve ona bir anlam atayan bir dizi sembole sahiptir.

Bizler iki dünyada ya-

şarız: Birincisi, "gerçek", evrensel ve fiziksel dünyadır. Sembollerin ardındaki bu dünya şuurlanmayla anlaşılır. İkincisi de sembolik dünyadır. Dillerden ve benzetmelerden oluşur. Bunları çocukken öğreniriz ve onlar aracılığıyla iletişim kurarız kendi aramızda. Çoğu zaman da realiteyle karıştırırız.

Bu sembolik dünya, haritalardan oluşan bir dünyadır. Realiteyi "arazi" olarak tanımladığımızda, haritalar da bu realitenin yorumlarıdır ve bizim yönlerimize bağlı olarak değişebilir. Örneğin, para, "değeri" sembolize eder. Değerin kendisi değildir, onu sadece temsil eder. Bazı insanlar şöyle derler: "Şu paradan kurtulduğumuzda, dünyanın bütün sorunları çözülecektir." Ama aslında, arkadaki değer realitesini göz önüne almayıp, sembolü ön plâna çıkarmaktadırlar.

Sembol ile realite arasında bir "rezonans" olması gerekir. Bu yaratıcı bir ilişkidir. Çünkü bu rezonans, dünyanın "yeniden" tanınması yönünde bir değişim

yaratılabilir. Bu, insan yaratıcılığının, sanat ve kültürün pozitif değeridir. Ayrıca toplumsal değişimde çok büyük rolü vardır sembollerin.

Peki, bu rezonans nasıl çalışır? Pozitif üçlü kavramıyla, değişime ait sebep sonuç etkisinin ötesine gidebiliriz. "Etkiler", insanın gerçek "ruh merkezi"nden başlar. Yumurta oluşmadan da tavuk yaratmak mümkündür. Evrende ne varsa, insanda da o vardır (Aşağıdaki yukardakine benzer). Bu yaşayan varlığın çıktığı bir "ruh merkezi" bulunur. Bu merkez sembollerin ardındaki "gerçek dünyada" gerçek durumdadır. Maddî sınırlamaların ötesinde, "Ben ben olanım"dır.

Eğer bu ruhsal nitelikleri, dünya plânı üzerindeki yaratıcılığımızla, iş ve ilişkilerimizle sembolik olarak ifade etmek istersek, bu nitelikleri özgürce ve en yetkin biçimde ifade eden semboller araştırılmamız gerekir. Güzel müzik, iyi mimarlık ve dekorasyon, yaratıcı çalışmalar, pozitif ilişkiler ve genel hatlarıyla kültür bizim ruh merkezimizi temsil ede-

cek ve onunla rezonansa girecektir. Fizik uygulama plânındaki bu yaratışlar, bu semboller Pozitif Üçlü'nün ikinci esasıdır. Buradaki önemli nokta, rezonansın meydana gelmesi için, sembol ile realite arasındaki ilişkinin özgür, değişim ve gelişime açık olmasıdır. Örneğin, İngilizceye "yaşayan dil" denir. Gelişmektedir çünkü değişmekte, dünyanın değişen realitesini kısa semboller hâlinde açık bir şekilde ifade etmeye adapte olmaktadır. Bu pozitif rezonanstır. Bu durum bizim yaratıcı olmamıza ve "pnömatokrazi" (ruhsal yasaların egemenliği) gibi yeni kelimeler sunmamıza imkân tanımaktadır.

Gördüğümüz gibi, iyi rezonansa girerek, gelişmeye yer ayırabilmekteyiz. Burada bir tür Gestalt (Almanca bir kelime olan Gestalt "bütün" demektir. Ayrıca Bütün'ün, parçaların toplamından daha büyük olduğunu öne süren bir yasadır.) etkisine tanık olmaktadır. İşleyiş biçimi şöyledir: Bir besteci, kendi yetenek ve tecrübelerini çektiği ruh merkezinden akan bir parça besteler. Bu parça radyoda yayınlanır. İnsanlar bunu dinler ve kendi ruh merkezleriyle bir rezonans oluşur. Ortaya çıkan harmoni, "güzel titreşimler", kelimenin tam anlamıyla dünyayı yeni bir biçimde yaratır. Müzik parçası, kaynağından daha bü-

yük bir sembolik değere sahip olmuştur. İçinde çalışan kültüre ait ruhsal niteliklere bir yön vermiştir. Bu müziğin etkileyip değiştirdiği yeni bir dünya meydana gelmiştir. Bu yeni dünya ise, daha sonraki ruh merkezlerinin yetişmesi ve tezahürü için verimli bir mekândır artık. Bir bilgisayar sistemindeki "pozitif bir geribesleme döngüsü" bu yöneme benzer. Ve bu tür geribeslemelerle yaşadığımız şeyler değişime uğrar. İşte biz insanlar da böyle gelişiriz. "Yeniden yaratışın" gerçek anlamı budur. Bu, birey olarak çevremizdeki dünyayı etkileyerek değiştirme kudretimizi gösterir. Ardındaki realitenin sembollerinde güzel bir tasvirin sonucu olan yeni mekân, yeniden yaratılmış bu dünya, Pozitif Üçlü'nün üçüncü esası ve geleceğe uzanan yönüdür.

Eğer bizim ruh merkezimizden gelen bir şeyi, bu sembol dünyasında güzel bir şekilde ifade edersek, o zaman dünyayı çok derin bir şekilde değiştiriyor ve güzelleştiriyoruz demektir. Aynı şekilde, kendimizi sınırlayıp, ruhsal niteliğimizi yaşamlarımızda özgürce ve tam anlamıyla ifade edemezsek, kendi potansiyelimizi boşa harcıyoruz ve insanlığı uzaysal kaderinden uzak tutuyoruz demektir. Elbette, "güzel" kelimesiyle mutlak bir

anlam verdiğimizizi söyleyemeyiz. Bu açıdan güzelliğe dair anlayışımız, kendi ruh merkezimizi yaptıklarımızla iyi bir şekilde temsil edip etmediğimizdir. Hepimizin ruh merkezi farklı, bireysel ve orijinal olduğu için de, bu durum kendimizi, "zıtlıklar içindeki birlik" anlayışına göre ifade etmemize imkân vermektedir.

Bu nedenle bireyler, kültür, bir bütün hâlinde insanlık, ruhsal nitelikleri semboller hâlinde ifade etmede gelişip durmaktadır. Yani çevremizdeki dünyayı yeniden yaratıp durmaktadır. Bu durum, gelişimin ne anlama geldiğini kavramamıza yardımcı eder. Kendimize şunu sorabiliriz: İşim, evim, evliliğim neyi sembolize ediyor? Ruhsal niteliğimi en iyi şekilde tezahür ettirmek için bu sembollerini nasıl değiştirebilirim? Hayatımı güzel ve anlamlı bir şekilde yeniden nasıl yaratabilirim?

Aynı şekilde toplum da, kurmuş olduğu ortak kurumlara bakıp, bunların ortak "ruh nitelikleriyle" nasıl rezonansa geçireceğini sormalıdır. Bizim liderlerimiz bizi yeterince temsil ediyor mu? Güzel bir geleceği yaratmak için, "para" gibi sembollerin anlamını değiştirebilir miyiz? Ki böylesi bir olgu, varlığın gelişen yapısını yansıtan olumlu bir gelişimi sergileyecektir.

*(New Humanity,
Ağustos-Eylül 1993)*

PNÖMATOKRASİ, İMKÂNLAR SİSTEMİ

James TRAEGER

"KAPSAMLI Düşünce Hareketi"nin öncüsü Edward de Bono, 2-5-1994 tarihli Independent gazetesinde "demokrasiyi geliştirme" konusunda şunları belirtmiş:

"Şimdi gelelim şu birbirine hep muhalefet edilen sisteme (politikayı kastediyor). Bir partinin her şeye cevap verebildiğine, diğer partinin ise hiçbir şey yapamayacağına, üyelerinin aptal ve hain olduğuna inanmak artık çocukça bir şey oldu. Herkeste mutlaka bir sağduyu vardır. Enflasyonla ve çevre kirliliğiyle mücadele konusunda kabul edilebilir yollar bulunabilir. Bilgide asla tekel oluşturulamaz. Eğer benim de kendi siyasî bir partim olursa, yapacağım en önemli şey nereden ve kimden gelirse gelsin en iyi fikirleri uygulamak olacaktır. Hem de büyük bir şükranla.

Muhalefet sisteminin saçmalıkları Batı uygarlığının gelişimini yaklaşık 400 yıl durdurmuştur. Bu sistem ünlü Yunanlı üçlü tarafından yerleştirilmiştir: Sokrat, Eflâton ve Aristo. Bunlar Batı düşüncesinin kalıplarını, modellerini ve alışkanlıklarını belirlemişlerdir.

Bu sistemin, bugün çok gerekli olan yaratıcı, yaratıcı enerjilerden yoksun olduğunu belirtmemiz gerekir. Günümüzde çok daha yapıcı ve çok daha geniş fikirlere ihtiyacımız var. Burada yeni şeyler keşfetmiyoruz, sadece yeni düşünceler tasarlamaya çalışıyoruz.

Buna 'paralel' düşünce diyebiliriz. Herkes farklı görüşleri, farklı değerleri ileri sürer ve daha sonra bir adım daha ileri giderek bunlardan yeni şeyler tasarlamaya çalışırız."

de Bono daha sonra şöyle devam ediyor:

"Batı uygarlığının bilim ve teknoloji alanında gösterdiği büyük başarıyı bu tartışma sistemine borçlu olduğuna öne sürenler var. Bu çok yanlış bir düşünce. Bilim ve teknoloji-deki başarının temel itici gücü 'imkân' sistemi olmuştur. İmkân sistemi bilimde hipotezler yaratmıştır, teknoloji-de ise vizyonlar. Benim burada teklif ettiğim şey ile imkân sistemi arasında doğrudan bir bağlantı var. İmkânları tasarlayamadığımız sürece, onlara doğru hareket etmemiz de mümkün olmayacaktır."

Bay de Bono'ya katılıp katılmamak önemli değil ama sanırım pnömatokrasinin (günlük yaşamda ruhun hâkimiyeti veya ruhsal yasaların ön plâna çıkması) de Bono'nun sözünü ettiği "imkân" sisteminin ta kendisi olduğu açıkça görülebilir. Pnömatokrası, birçok kişinin gerçek gelişime götürdüğüne inandığı, sağın sola karşı olduğu ikilik sisteminin ötesinde bir politik sahne yaratmaktadır.

Yeni bir siyasî partinin pratik vasıtası olduğu zaman pnömatokrası, bize somut bir siyasî felsefe kazandıracaktır. Bu felsefe de bizi gerçek potansiyelimize çok daha hızlı götürecektir.

(NEW HUMANITY,
Haziran-Temmuz 1994)

"KÜRESEL BİR AHLÂK" Kitabının Gözden Geçirilişi

Dr. Ian THOMPSON

1993

YILI Dünya Dinleri Parlamentosu'nun yüzüncü kuruluş yıldönümüydü ve

Chicago'da sonbahar aylarında bir hafta süren toplantıyla kutlandı. Toplantıya yaklaşık 6500 kişi katıldı. Toplantının en önemli olaylarından biri Hans Kung tarafından tasarı hâlinde oluşturulup temsilcilerin önemli bir çoğunluğu tarafından imzalanan "Küresel bir Ahlâk Bildirgesi" adlı kitabın sunulması oldu. Kitapta bildirgenin dışında ayrıca Parlatentonun ortaya çıkışı ve tarihçesi de aktarılıyor. 20. yy'ın kapanışında dinlerin durumu hakkında da bilgi veriyor.

Kitap; "bağlayıcı değerleri, vazgeçilmez standartları ve kişisel tutumları ele alan temel bir fikir birliği" açısından bir dünya ahlâkı ihtiyacını vurgulayarak başlıyor. Daha sonra küresel bir ahlâkın ilkelerini ortaya koyuyor. Birincisi, küresel bir ahlâk olmadan küresel hiçbir yeni düzenin olamayacağıdır. İkincisi, her insana insanca davranılmasına yönelik temel bir talebin olmasıdır. Bu ise, ekonomik plânlarla, siyasî programlarla ve hukukî dü-

zenlemelerle yapılabilecek olanın ötesinde kalplerde bir değişime gerek duymaktadır. İhtiyaç duyduğumuz şey, iç dünyalarımızda, zihinsel bütünlüğümüzde ve kalplerde bir değişim, üzerinde yürüdüğümüz yanlış yoldan ayrılıp yeni bir hayat tarzını benimsemektir. İnsanlık acilen toplumsal ve ekolojik reformlara ihtiyaç duyuyor. Fakat diğer taraftan ruhsal bir yenilenmeye de acilen ihtiyaç duyuyor.

Kitap daha sonra vazgeçilmez dört direktif ortaya koymuş:

1- Şiddete dayanmayan ve hayata saygı duyan bir kültür, 2- Dayanışma içinde, adil bir ekonomik düzen kültürü, 3- Hoşgörü sahibi, doğrulara dayalı bir kültür, ve 4- Erkeklerle kadınlar arasında eşit hakların ve paylaşmanın olduğu bir kültür. İmza sahibi olanların kendi aralarındaki zıtlıklara bakıldığında, bildirgenin imzalanmasında, savunulan hoşgörü konusunda bir sınav verilmişti.

Kitabın ikinci yarısı, bildirgenin tasarlanması ve bugüne kadar gelişen olaylar hakkında çok değerli bilgiler aktarıyor. 1991 yılında çıkarıldığı Küresel Sorumluluk adlı kitabında belirttiği gibi Hans Kung, karşılıklı bağışlama törenleri istiyor. Aksi takdirde dünya toplumlarının yakasını

birakmayan en inatçı sorunlar, çok yakın bir gelecekte karşı konulamaz bir şekilde bizleri sıkıştıracaktır. Bildirgenin nelere yol açıp, nelere açmayaacağını da belirtiyor Kung.

Olumsuz yönlerini ele almak gerekirse, bildirge; İnsan Hakları Bildirgesi'nin ne bir tekrarı, ne politik bir bildiri, ne de ahlâkî nasihat, ne bir felsefi inceleme, ne de coşku dolu dinsel bir bildiri. Tercihan, bağlayıcı değerlerin, vazgeçilmez ölçülerin ve içsel temel karakterlerin daha derinlerdeki düzeyine nüfuz etmek zorunda olmalıydı. Bir fikir birliği sağlamalı, gerçeklerle bağlantılı ve genel hatlarıyla makul olmalıdır. Ve en son olarak dinsel bir temel taşımalıdır. Bunlar büyük sınırlamalar fakat ahlâkî kuralların bunların üstesinden geleceğine inanıyorum. Bazı insanlar, tesirli olmadığı sürece bu tür bildirgelerin faydasız olduğunu öne sürebilirler.

Benim fikrime göre, bu ilkeler kesin ve açık bir biçimde formüle edilmişlerdir. Ve gelecekte bizlerin bireysel ve toplumsal olarak talep edebileceğimiz yeni standartları işaret edecek olan insanları harekete geçirebilecek durumdadır.

(Network, Bahar 1994'den
Çev: Ayhan TOLAYBENK)

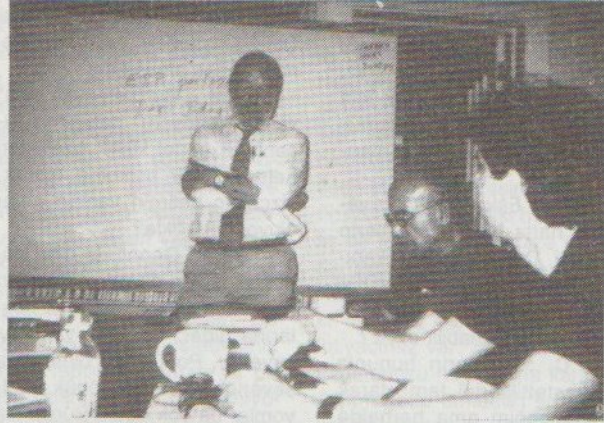
● Röportaj ● Röportaj ● Röportaj ● Röportaj ● Röportaj ● Röportaj

FRNM, PARAPSIKOLOJİ ENSTİTÜSÜ DANIŞMANLARINDAN PROF. DR. JAMES CARPENTER İLE RÖPORTAJ

RUH VE MADDE (RM):
Dr. Carpenter, bu yıl (1991)
FRNM, Yaz Programında yaptığınız bir konuşmada "iç benlik" konusuna değinmişsiniz. Bunu biraz daha açar mısınız? "İç benlik" nasıl yaşanır? Bunun deneyimini nasıl yapabiliriz? Ve eğer varsa sizce bunun önemi nedir?

JAMES CARPENTER

(J.C.): Bu sorunuza doğal olarak psikoterapi açısından yaklaşacağım. Bu, en güçlü ve en derinden gelen duygularla ilgili bir konu. İç benliğin aşkın bir şey olduğunu sanmıyorum. Kendi içime dikkatimi yönelttiğim zaman en içten ve derinden gelen duygularımın kökenidir o. Kendi kendime samimi olarak, yakın bir dostla konuşur gibi "Nasılsın?" diye sorduğumda, aldığım cevaplar bana iç benliğim hakkında bazı ipuçları verebilir. Eğer zaman ayırır da, bu duygularımı incelemeye kalkarsam, en azından belli bir zamanda (bu işi yaptığım anda) gerçekten ne olduğum hakkında bazı ipuçları yakalayabilirim. Bu işi yaptıkça da daha derinlere doğru gideceğimi sanıyorum. Bu gidiş de iç benlikte ilerleyişten başka bir şey değildir. Bu şekilde kendimi tanımaktan başka: heyecansal, duygusal

— Dr. James CARPENTER Kimdir? —

Doktorasını Ohio Devlet Üniversitesi'nde Klinik Psikoloji üzerine yaptı. 1969-78 yılları arasında North Carolina Üniversitesi'nde psikoloji okuttu. 1978'den beri Chapel Hill, NC'de özel psikoloji kliniğinde çalışmaktadır. Bunun yanısıra 1959'dan beri (kapanana kadar) Duke Parapsikoloji Lâboratuvarında da görev yaptı. J.B. Rhine ile ortak çalışma ve araştırma yaptılar. Duke Parapsikoloji Lâboratuvarının FRNM'ye taşınmasından sonra da FRNM, Parapsikoloji Enstitüsü ve lâboratuvarında 1963-67 yılları arasında araştırma görevlisi, 1979'dan beri de danışman olarak çalışmaktadır. Konuyla ilgili çeşitli bilimsel dergilerde pek çok makalesi yayınlanmıştır. Parapsikolojinin temel eserlerinden "Handbook of Parapsychology"nin (Benjamin B. Wolman) yazarlarından birisidir.

problemlerimi de hallederim. Zaten psikoterapide de yapılan budur. Ünlü psikologlardan Eugene GENDLIN buna "focusing" (odaklanma) adını vermiştir. Bu aslında insanın gerçek benliğini, gerçek kendisini keşfetmesi-

nin sürecidir. Bu çalışma aslında insanı gerçek hürriyete götüren, birçok problemlerinden kurtaran ve insana kendi kendini tanıtan yararlı bir çalışmadır. Bunun PSI ile bağlantısı nasıldır, bilmiyorum, ama yetenekli

süjelerimden hangisiyle konuşuyorsam, bu "iç benlik" konusuyula çok ilgilendiklerini gördüm. Yeteneklerinin buradan kaynaklandığına inanıyorlar. Bence, böyle bir beklenti ile iç benliğine kim yönelse PSI yeteneğini harekete geçirebilir.

R.M. : Bir de, özellikle Ouspenski'nin sözünü ettiği sahte benliklerimiz var. Bunların iç benlikten farkları ya da bağlantıları konusuna değinir misiniz?

J.C. : Sahte benliklerimiz, hayatta bazı roller almak için kendi kendimize yarattığımız, gerçekten sahte olan yanlarımızdır.

R.M. : Eski büyük inisiyatorların hatta dinsel metinlerin değındığı, Delf mabedinin kapısında da yazılı olan "KENDİNİ BİL" ifadesinin önemi üzerinde de yorumunuzu alabilir miyiz?

J.C. : Onların bununla neyi kastettiklerini tam olarak bilemeyeceğim ama herhalde Jung'un sözünü ettiği "persona"dan bahsediyorlar. Herhalde, yaşarken her durumda ortaya çıkan "ego"nun eğitiminden söz ediyor olmalılar. Bu, az önce sözünü ettiğim ve devamlı olarak birbiriyle kavga hâlinde ve korku içinde bulunan sahte benliklerimizle ilgili bir konu. Bu yolda yapılacak en önemli şey egodan kaynaklanan tüm bu çocuksu hâllerin giderilmesidir. "Gerçekten ben kimim?" konusuna giden yolu temizlemektir en önemlisi.

R.M. : Bir "ruhsal mükemmelliyet" söz konusu ise, herhalde yapılacak şey de bundan başkası değıldir.

J.C. : Eski Çin öğretilerinde de bu vardır. Bencilikten ve korkulardan kaynaklanan sahte benlikleri "inferiors" olarak adlandırmışlardır. Onların bu "inferiors" olarak nitelendirdikleri yanlarımız aynen çocuklar gibi

devamlı olarak birbiriyle karşılaşma hâlinindedirler. Bu gürültücü ve korkak çocukları eğitebilirsek gerçek huzura kavuşuruz. Bundan sonra etrafımızı da çok daha açık seçik görürüz.

R.M. : Herhalde egonun eğitimi, insanın adım adım kendini tanıması da bu olsa gerek.

J.C. : Her nedense bana Doğu filozofisi Batınınkinden daha çekici gelmiştir ve bu eski Çin yaklaşımını psikoterapilerimde esas almışım.

R.M. : Bu "yetenekli süje" ya da "medyom" dediğimiz insanların genel kişilik özellikleri nelerdir? Bir psikolog olarak, sizce en belirgin yanları neler oluyor genellikle?

J.C. : Genellikle dışa dönük kimseler, dikkat çekmekten hoşlanırlar, takdir edilmek hoşlarına gider. Gösteriş yapmayı severler. Popülerize olmayı da severler. Ama içe dönük medyomlar da yok değıil. Bunlar da az önce tanımlamaya çalıştıklarımızın tersinedir. Bunları kolay kolay bulamazsınız. Bu yeteneklerini mümkün olduğu kadar gizleyerek yaparlar. Örneğin, muayene için daha dün (21 Tem. 1991) bana gelen bir medyom tanıdım. Birsürü ruhsal deneyimi var. Ama bu yeteneklerini son derece gizli ve özel olarak saklıyor. Gerçekleşen bir yığın rüyası var, beden dışı deneyimi var. İstedığı zaman DDA enformasyonu alıyor vs. Çok yetenekli ama hiç belli etmiyor.

R.M. : Bu durumla ilgili olarak; zannediyorum, hiç değıilse bazı insanlar arasında yanlış bir anlayış da var. Zannediliyor ki, kişinin bu türden bir ya da birden fazla yeteneğı varsa, o hassas kimse ruhsal evrim bakımından da artık en mükemmel düzeydedir.

J.C. : Yok canım; bu, olgunluktan, ruhsal mükemmellik-

ten ve bilgelikten ayrı bir şey. Başka bir deyişle; bu yetenekler bu meziyetlerin yegâne belirtisi değıldir.

R.M. : Evet, efendim. Başka bir sorumuz da sizin meslektaşlarınızın garip bir tutumuyla ilgili. Sizler gibi bazı psikologlar değıerli katkılarıyla parapsikoloji alanında hizmet verirken, bazı psikologlar da tam tersine PSI fenomenini ve insanın bu yeteneklerini görmemezlikten gelmede büyük bir sadakat gösteriyorlar.

J.C. : Evet, meslektaşlarımızın bu tutumlarında büyüün, büyüçülüğün, sihirbazlığın büyük etkisi var. Onlara göre bu gibi alanlar gülünüp geçilecek şeyler. Hiç düşünmezler bile. Eğer bunlar ve ilgili konularla uğraşırlarsa kendi kendilerini kandırmış hissediyorlar. Bir bilim adamının büyüye inması ve bu konuda düşünmeye başlaması gerçekten biraz tuhaf.

R.M. : Haklısınız. Büyüer, büyüçüler ve şarlatanlar her alanda olduğu gibi, bu alanda da var. Egoist insanın el atıp da dejenere etmediğı bir şey yok zaten. Ama ruhsal fenomen ve yetenekler sadece bununla sınırlı değıil. Işın son derece reel ve gün ışığı gibi parlak yanı da var. Siz ve bizler bununla uğraşıyoruz. Bazı meslektaşlarınız bu gerçeğı niçin görmemezlikten geliyorlar?

J.C. : Evet ama işte bunu düşünemiyorlar. Bu ayrımı yapamıyorlar.

R.M. : Ama sahip oldukları bilimsel zihniyetle; böyle yanlış bir genellemeye girmeden, peşin hükümlere saplanmadan bir literatür taraması yapsalar, yeter.

J.C. : Evet, böyle bir peşin hükümle inceleme zahmetine bile katlanmıyorlar.

R.M. : Ama bu bilimsel bir

yaklaşım değildir. Gerçek bilim adamı, olabildiğince her şeye açık olmalıdır. Biz onlardan bunu bekliyoruz.

J.C. : Zannedersenem, bu meslektaşlarımız meslekleriyle ilgili olarak öğrendiklerinin dışına çıkmak istemiyorlar. Aslında bunların çoğu kötü niyetli de değiller ama kuşkuculuktan da kurtulamıyorlar. Ruhsal konulara kadar inmeye gerek yok; klâsik ya da klinik psikoloji içinde de bir grup vardır ki, örneğin, insanın heyecan hayatıyla uğraşmanın bile bilimsellikten uzak olduğunu iddia ederler ve buna hiç yanaşmazlar. Bunları bilim dışı kabul ederler. Çok belirli sınırlar içinde kalmayı "bilimsellik" sayarlar.

R.M. : Bu, "bilimsel" bir şartlanmadan başka bir şey değil. İnceledikleri konuya çok dar bir açıdan bakmaya şartlanmışlar. Bu dar açılı bakışlarını genişletmek zahmetine katlanmıyorlar.

J.C. : Heyecansal konulara bile girmeden, akıllarınca "rasyonel" kalmaya çalışıyorlar. Sizi dinlemezler bile. Ben bunların çoğuyla konuştum. Açıklamaya çalıştım. Her iki yönden de konuyu göstermeyi denedim. Hiç yanaşmıyorlar. Anlatmaya çalıştığım şeyler onlara çok "bâtil" şeylermiş gibi geliyordu. Beni hatır için dinliyorlardı ama aslında anlattıklarımıyla ilgilenmiyorlardı.

R.M. : Çok tuhaf. Tabii, herkesin yolu ayrı.

J.C. : Bunların arasında biraz daha farklı bir grup dikkatimi çekmişti: Bunlar konuya olumlu bakıyor, anlattıklarınızla ilgileniyor, yararlı şeyler olduğunu da söylüyor ama konuya ciddi olarak girip araştırma yap-

maktan âdeta utanıyorlar. Çünkü böyle genel bir kanı da var: Böyle şeylerle uğraşmak kolaylıkla alay konusu yapılabilir. Bu duruma düşmekten korkuyorlar. Üniversitede öyle arkadaşlarım vardı ki benimle görüşmekten utanıyorlardı. Çünkü ben ruhsal konularla uğraşıyordum...

R.M. : Haklısınız. Ne yazık ki, benzer bir durum bizim üniversitemizde de var. Bunu zaman zaman Türk televizyonunda izliyoruz ya da üniversitedeki arkadaşlarımızdan dinliyoruz. Efendim, son bir sorumuz da gene parapsikolojiye karşı, öteki bilim dallarının tutumuyla ilgili: Beşerî varlıklar olarak medyomlarda her zaman PSI yeteneklerini sergileyecek durumda bulunamıyorlar. Bu nedenle onları her istediğimiz zaman lâboratuvarımıza ya da celse odamıza alıp çalışmıyoruz. Fakat biliyoruz ki fizik, kimya, biyoloji deneyleri her istediğimiz zaman tekrar edilebiliyor. Bu duruma göre, bazıları diyor ki, "Parapsikolojik denemeler bilimsel nitelikli değildir, parapsikoloji için bilimsel olarak incelenecek bir konu yoktur. Çünkü her istediğiniz zaman bir PSI performansını tekrarlayamıyoruz." Bu konudaki yorumunuzu da rica edebilir miyiz, Dr. Carpenter?

J.C. : Bence, parapsikolojiyle ilgili fenomen o kadar da tekrarlanamaz duruma değildir. En az öteki sosyal bilimlerdeki kadar tekrarlanabilirliği vardır. Sosyal bilimlerin hemen hemen tüm dallarındaki olayları öyle her istediğiniz zaman tekrarlayamazsınız. Özellikle sosyal psikolojide ve bireysel psikolojide böyle bir şart ve durum

yoktur. Bu bakımdan sorunuzda belirttiğiniz görüşe katılmıyorum.

R.M. : Bu kısa söyleşi için hazırladığımız sorular bu kadardı. Cevaplarınız için teşekkür ederiz. Ayrılmadan önce Ruh ve Madde okurları için söylemek istedikleriniz olabilir diye düşünüyorum.

J.C. : Bu görüşmemizden çok memnun oldum. Tamamıyla farklı kültürlere ait olmamıza rağmen aslında bu kadar yakın olduğumuzu tahmin etmemiştim. Aslında görüldüğü kadar birbirimize uzak olmadığımızı ifade etmeliyim. Peşin hükümlerimizden dolayı belki böyle yanlış bir kanı ile birbirimize yaklaşıyoruz. Bana öyle geliyor ki, daha çok işbirliğine, daha sıkı temasa, daha sıkı iletişime ihtiyacımız var. Sizin şu olumlu tutumunuzu hayranlıkla karşıladığımı ifade etmeden sözlerimi noktalamayacağım: Tamamen değişik bir kültüre ait olmasına rağmen, dil sorununu da göze alarak, son derece açık seçik bir tavırla, kendisini bu konuya adanmış olan sizi kutlamak istiyorum. Bu tutumunuz bence çok güzel.

R.M. : Teşekkür ederim. Bu benim kişisel hâlimden çok, üyesi bulunduğum Derneğimizin genel tutumudur. Dernek üyeleri olarak genellikle hiçbir şeyle (kültürel ve dinsel değerler de dahil) şartlanmamaya, her şeye ve her konuya karşı açık ve birleştirici bir hâlde bulunmaya çalışıyoruz.

J.C. : Çok güzel. Bunu öğrendiğime çok memnun oldum. Röportaj için teşekkürler.

R.M. : Biz teşekkür ederiz.

**Röportaj:
Selman GERÇEKSEVER**

İNSAN ŞUURU ve PARAPSIKOLOJİ

A. Aytuğ ŞENTÜRK

İNSAN, çevresini ve kendisini gözlemlerken belirli algılarını kullanır. Değerlendirme yaparken ise çeşitli kültürel araçlardan yararlanır. İnsanın gözlem ve değerlendirmelerini biraraya getirebilmesini sağlayan özellikleri duyuğu ve düşünceleridir. Duyularını ve düşüncelerini uygun bir biçimde yönlendirmeyi başarabilen insanlar, çevrelerindeki kültürel araçların yardımıyla yaşama olan bakış açılarını geliştirmeye, çevreleri ve insanlarla olan ilişkilerini kendileri açısından daha verimli bir konuma getirmeye çalışırlar, kimi zaman da bu yolla topluma katkıda bulunurlar.

İnsanların yararlanabilecekleri kültürel değerlendirme araçlarına ulaşabilmeleri, ortalama düzeyde içerisinde yaşadıkları toplumsal düzey ve kültürün baskın olan unsurları ile yakından ilişkilidir. Ortalamanın altında ve üstünde de çeşitli kültürel araçlar, çok çeşitli biçimlerde dağılım gösterirler. Bir toplumsal yapının, hâkim olan kültürel alanının dışına kayan bölgelerde alt kültürler adı verilen ve kimi zaman baskın olan kültürlerle karşıt olan, kimi zaman onları tamamlayan öğeler bulunur. Örneğin, belirli bir dinsel inancın baskın olduğu bir toplumda, bireylerin ve toplumun geniş bir kesiminin yaşama bakış açısını belirleyen söz konusu dinsel inanış olurken, kimi zaman da aynı toplum içinde başka bir dine bağlı ya da dinsel inanışın farklı bir türünü oluşturan bir başka inanış birimi bulunabilir.

Bu birim o toplumda hâkim olan inanışa göre bir alt kültür ya da geçerli bir azınlık kültürü oluşturabilir. Kültürel antropoloji ve sosyoloji açısından bakıldığında, söz konusu alt kültürlerin kimi ek özellikleri ile birlikte tam anlamıyla bu ismi aldıklarını görürüz. Dolayısıyla bir takım toplumsal şartların içerisinde kendisine belirli bir yer bulabilmiş olan kültürleri, alt kültür olarak tanımlayarak, diğer oluşumları çeşitli tipteki kültürel birimler olarak tanımlamak bu yazının kapsamı açısından daha uygun olur.

Bir toplumun ortalama kültürel yapısının içerisinde çeşitli işlevsel etmenler olarak görebileceğimiz kültürel birimler, kendileri ile etkileşim içerisinde olan insanlara, kendilerinde baskın olan öğeler yardımıyla yaşam biçimleri önerirler. Söz konusu toplumun genel yapısı ve etkileşim biçimi ile kopuk olarak ele alınması zor olan bu tür kültürel önerilerin, çoğu zaman insanların yaşama bakış açılarını son derece baskın bir biçimde etkilemesi doğaldır. Söz konusu etkileşimlerin geçmişten günümüze değişen ve gelişen konuları bilim dünyasında halen araştırmalara konu olmakta ve gelişen dinamikler tespit edilmeye çalışılmaktadır.

Parapsikoloji biliminin gelişimi, üzerinde yaşam bulduğu insan doğasının temel özelliklerinin derinliklerine inerken, söz konusu kültürel etkileşimleri göz önünde bulundurmaktadır. Ancak insan varlığının ruhsal yapısındaki evrensel özellikler, yapılan araştırmalarla birlikte giderek baskın unsurlar durumuna gelmiş ve insanın psikik duyarlılıklarının te-

meline inildikçe kültürel farklılıkların ayrıntıda kaldığı ortaya çıkmaya başlamıştır. İnsan doğasındaki farklılıkları ve benzerlikleri belirleyen öğelerin, daha temelde ruhsal birtakım nedenleri olduğu ve insanın evrensel yaşamında etken durumda olan birtakım unsurların anlaşılmasının, geleceğin kültürleri ve uygarlıklarının sağlıklı temeller üzerinde oluşmasında baskın unsurlar olduğu da ortaya çıkmaya başlayan bir diğer gerçektir.

Parapsikoloji bilimi ve ona bağlı olarak gelişmek durumunda olan ruhsal yaklaşımların geleceğin insanına sunacağı en önemli yardımlardan birisinin de, insana ruhsal derinliklerinden kaynaklanan birtakım temel ve yaşamsal bilgileri ileterek, onu kendi kozmik kökenleri ile ilişkilendirmek olacağı

ortadadır. İnsanın çevresini ve kendisini gözlemleyerek, daha derinden değerlendirmesini sağlamak için geliştirilen ruhsal araştırmalar, kendi kültürel yapılarından uzak düşmeyen ancak bununla birlikte giderek daha evrensel bakış açılarını yakalayan özelliklere sahiptirler. İnsan varlığının gelecekte kendisini saran kültürel birimlerin ötesindeki evrensel yaklaşımları yakalayarak, yaşamını üzerinde kuracağı evrensel ilkeleri daha iyi anlamasını sağlayacak olan parapsikolojik araştırmaların gelişimi bu yoldadır. Söz konusu bilim, yarın tüm kültürlerin içine ulaşılarak tüm insanlığa kendi kökenlerine en yakın yaşamsal ilkeleri ve değişim dinamiklerini ulaştırarak geleceğin birey ve toplumlarının yaşama açılarını genişletecektir.

Tebliğ

SİZ KIMSİNİZ?

Siz kimsiniz? Kendinizi biliyor musunuz? Ve ruhsal bakımdan ne olduğunuzu biliyor musunuz? Siz fizik bedeninizin farkındasınız. Faaliyetinize ait ufak bir pırıltı fark etmişsiniz, fakat onun bütününi bilmiyorsunuz. Siz, şahsiyetinizi, yani ferdiyetinizin bürünüp ortaya çıktığı maddî bedeninizi biliyorsunuz sadece.

Fakat siz kimsiniz? Ruh olarak, can olarak, gitgide artan ilâhî vasıflara sahip ebedî ve sonsuz varlık olarak, siz kimsiniz? O kısım sadece birkaç yıl ve sadece o fizik beden içinde mi tezahür eder? O sizin bütünüünüz müdür? Hayır, değildir. O, büyük pırlantanın sadece ufak bir kısmı; Bütün'ün sadece bir parçasıdır.

Ruh açısından sizler hepiniz, daha büyük pırlantaların fasetlerisiniz. Bu fasetler ayrı ayrı devirlerde maddeyle irtibat kurarlar, bütüne faydalı olacak tecrübeleri elde etsinler diye. İşte Sebep Sonuç Kanunu olan reenkarnasyon ve karma konuları bu durumla bağlantılıdır. Reenkarnasyon vardır, fakat genellikle tarif ve izah edildiği mânâda değil. Dünyanızda bir spiritüel pırlanta vardır ki çok, pek çok fasete sahiptir. Bu fasetler, tecrübe kazanmak ve kendi birikimlerini pırlantanın ışıltısına ilâve etmek için sizin dünyanıza gelirler. Böylece enkarne olan şahsiyetler, o tek ferdin veçheleridir. Hakikaten ortada bir problem yok. İnsanlar teşevvüşe düşüyor ve "Geçende falanca idim, gelecekte bir başkası olacağım." şeklinde konuşuyorlar. Mühim olan bu değildir. Esas olan, pırlantanın bütününe ilâve edecek bir birikime sahip olmaktır. Bu mânâda reenkarnasyon vardır.

SILVER BIRCH

OTOMATİZMA

Zümrüt
ERKİN

*

Selman
GERÇEKSEVER

EVRENSEL tekâmül sürecinin dünya okuluyla ilgili kısmı birtakım realite aşamalarından oluşur, ki bunların hemen hemen en alta (ya da en dışta) olanı OTOMATİK YAŞAM (iman) realitesidir. Dolayısıyla esas konumuz OTOMATİZMA olmasına rağmen, genel olarak "tekâmül" ve "realite"lerle de ilgimiz vardır. Bu nedenle doğrudan doğruya OTOMATİK YAŞAM konusuna girmeden önce, tekâmül ve realite(ler) anlayışımızı gözden geçirmede yarar görüyoruz.

Çok genel bir yaklaşımla TEKÂMÜL, evrenimizin hiç değilse bizim bulunduğumuz şu köşesinde bilgi ve görgü edinme süreci. Bu bilgi ve görgü edinme süreci, realite merhalelerinin aşılmasıyla olur. Her merhalenin de kendine özgü bir öğrenim alanı vardır. Realite merhalelerini yazımının ikinci bölümüne bırakarak, TEKÂMÜL konusu üzerinde biraz daha duralım.

Evrenler boyunca süren ve genel anlamda bilgi-görgü edinme süreci olan TEKÂMÜL, aynı zamanda yasaları öğrenmek ve onların bilgisine sahip olmaktır. Bu şekilde RUH, madde üzerindeki hâkimiyet mücadelesini sürdürürken, aynı zamanda onu geliştirir. Dolayısıyla ruh varlığı olarak en büyük kaderimiz olan TEKÂMÜL, eşyanın sırrına nüfuz etme arzusudur. Ruh varlığı bu arzusunu gerçekleştirme süreci için de değişik tekâmül katmanlarından geçer.

Bunlar realite merhaleleridir. Bu nedenle bedenli ruhlar olan insanlar arasında şuurluluk ya da uyanıklık farkları vardır. Dünya ötesi durum söz konusu olduğunda da; evrenler değişik şuur düzeylerindeki varlıklarla meskündür.

Bu şekilde varlıklar çok değişik zaman-mekân ortamlarında maddeye ya da eşyaya zekâları ölçüsünde egemen olmuş durumdadırlar.

KÜRESEL BİR GENİŞLEME

Bu bakımdan da "TEKÂMÜL"ün, ruhun maddeye etki gücünü artırması olduğunu söyleyebiliriz. Mistik açıdan ise; TEKÂMÜL ve TANRI'YA GİDİŞ birçok merhaleleri olan tek yoldur. Ruh varlığı bu yolu hem açar, hem de o yolda ilerler. Bu gidiş aynı zamanda küresel bir genişlemedir. Plânlar açısından baktığımızda da; "TEKÂMÜL"de ideal olan, bir üstteki plâna yükselmektir. Bu yükseliş, yani küreselleşme plânsal (yani topyekûn) bir hamledir.

Realite kademeleri içinden geçilerek gerçekleştirilen TEKÂMÜL, kendini tanıma ya da bilme açısından bakıldığında, varlığın kendi mükemmelliğinin farkına varmasıdır. Kendini tanımanın asıl amacı da budur zaten. İlâhiliğinin farkına vararak, ilâhiliğe ait her türlü niteliği (isim ve sıfatları) kendinde görmesidir.

Şimdi bu çok genel yaklaşımdan sonra tekâmül sürecinin dünyamızla ilgili kısmına bir göz atalım:

Evrenlerin her yanında olduğu gibi, bu tekâmül ortamında da insanlar çeşitli tekâmül aşamalarında (realitelerde) yer tutmuş vaziyettedirler, değişik tekâmül düzeylerindedirler. Bir insanın tekâmül düzeyini gösteren ipuçları şunlar olabilir: Bilgisi, bilgisini öğretebilme yeteneği, bilgisine göre hareket, geniş ve olgun düşünüş tarzı ile kullanabildiği bilgisinin kapasitesi ve Yaradan anlayışıdır.

Görülüyor ki, gerek evrensel, gerekse dünyasal açıdan bakıldığında hemen karışımıza BİLGİ konusu çıkıyor. Tekâmül süreci içinde; realiteden realiteye geçmemizi başka bir ifadeyle plân içinde dıştan merkeze ya da tabandan tepeye doğru olan hareketlerimizi bir üst realitedeki bilgiye uzanma çabası oluşturmaktadır.

BİLGİMİZİN KULLANILABİLİRLİK KAPASİTESİ

Önce bilgi edinmek şart. Ama bu bizim çabamıza bağlı değil. Yani biz ne kadar çabalarsak çabalayalım, "bilgi elde etmiyoruz, edemeyiz". Çünkü bilgi elde edilmez, verilir. Biz, tekâmül süreci içinde devamlı olarak bilgi elde etme çabası gösteririz. Çabamızın samimiyeti ölçüsünde lâyıık olduğumuz bilgi bize bir üst realiteden verilir. Ayrıca bunu hak ettiğimizi de kanıtlamamız gerekir. Yani devamlı olarak liyakat imtihanları içinde, genel **bilgimizin kullanılabilirlik kapasitesini** artırmak durumundayız. Ancak o zaman, o bilgi bizim kendi öz malımızdır. Bu bakımdan, tekâmül süreci içinde "bilmek" yetmez, "anlamak" gerek, anlamak yetmez, "yapabilmek" gerek...

Özellikle dünyada tekâmül için yapılan her türlü hareket **NEFİS terbiyesine** girer. Nefis, "olumsuz ve uyumsuz yanımızdır". Bedenlenmeden dolayı normal hâlimizdir.

Bağlı şuur benliğimizdir. Nefsaniyet insanın kendisine örtüdür, gözüne perdedir. Bu nedenle evrensel tekâmül sürecinin dünyayla ilgili kısmında asıl özgürlük, insanı plânıyla bir kılan özgürlük; onun, nefisine karşı savaşı sonunda elde edeceği gerçek bağımsızlıktır.

Bu bakımdan NEFİS, plânımız ile zaman ve mekân şartlarına uymamızı engelleyen, bundan dolayı da ıslah edilmesi gereken olumsuz ve uyumsuz yanımızdır. Asıl konumuz olan OTOMATİK YAŞAM realitesinin en belirgin özelliğidir. Bu nedenle sâlih hâle gelmek istiyorsak, özellikle devre sonunun bireysellikten kurtulma gayretleri içinde olan bedenli varlıklar olarak nefsimizin ıslahına önem vermeliyiz. Esasen tekâmül için yapılan her hareket, bu uyumsuz yanımızın ıslahına yöneliktir. OTOMATİK yaşam düzeyinde varlık bunun farkında değildir.

TEKÂMÜL ve HÜRRİYET

Ama üst realitelere doğru ilerledikçe, bunun şuuruna varır. Hatta maksatlı ıstıraplarla gelişimini, nefisine muhalefet gücünü artırmaya çalışır. Bunun en son aşaması da, Muhammed Peygamber'in ifadesiyle "Nefsin müslüman edilmesi", İsa Peygamberin ifadesiyle "Dünyayı yenmek", Buda'nın ifadesiyle de "Nirvana"dır. Yani dünya maddesi (beden) nefis vasıtasıyla size engel olmak niteliğini, sizi bağlayıcı olma niteliğini yitirmiştir. Artık o sizin hâkiminiz değil, siz onun efendisi olmuşsunuzdur. Dünya maddesine karşı gerçek bağımsızlık da budur. Tekâmül zaten hürriyetle geçerli olan bir süreçtir. Dolayısıyla bu aşamada sonuç olarak, hiç değilse şimdi buradaki tekâmül düzeyimizi "nefisle olan geçimimiz" in ortaya koyduğünü söyleyebiliriz.

Esas konumuz olan "OTOMATİZMA"ya temel oluşturması bakımından buraya kadar, **tekâmül sürecinden** şimdiki

anlayışımızı kısa bir özetle gözden geçirdik. Biraz da "realite merhaleleri" hakkında bildiklerimizi hatırlayalım.

Bu ikisi, birbiriyile oldukça bağlantılı. Çünkü realite aşılmadıkça tekâmül seviyesi alınmaz.

Esas konumuz olan OTOMATİZMA da dünyada aşılması gereken realite basamaklarının birincisi.

Genel tanım olarak REALİTE; varlığın, eşya ile ilgili kavram, anlam, değer ve şuur hâlinin hakikat (verite) karşısındaki durumudur. Varlığın genel bilgisi içinde kendisi ve eşya hakkında taşıdığı samimî, fiilî kanaatidir. Tekâmül arttıkça realitelerin genişlemesi zorunluluğu ortaya çıkar. Dolayısıyla erdem ile realite genişlemesi başbaşa gider. Başka bir ifadeyle, her insana göre ve hatta bir insanın çeşitli hayat devrelerine göre çeşitli realiteler söz konusudur. Realitelerin farklı olması ve değişmesi tekâmülün bir gereğidir. Hiçbir realite amaç olamaz. Bizim için geçici ve aşılması gereken hedeflerdir. Bu bakımdan bir realiteye saplanıp kalmak; hele dünyada OTOMATİZMA realitesine saplanıp kalmak insan için büyük eksikliktir.

GERÇEK BAĞIMSIZLIK

Dolayısıyla realite ile, yukarıda sözünü ettiğimiz gerçek bağımsızlık (hürriyet) arasında büyük bağlantı vardır. Çünkü her varlık kendi realitesi içinde hürdür. Fakat bir üst realitenin himaye ve kontrolü altın-

dadır. Bir üst realiteye bağlanmadan önce insan çok değişik sınavlardan geçer. Bir üst realiteyi hak ettiğinin sınavlarını vermesi gerekir. Bunlar her türlüşüyle, bildiğimiz yaşam sınavlarıdır ve özellikle otomatik yaşamdan kurtuluştaki oldukça çetindir. Yaşam sınavlarında başarılı olmak büyük ölçüde kullanılabilir bilgimizin kapasitesine bağlıdır. Bu arada, bir realitede çakılıp kalmamak için her an eski bilgiyi yenisiyle değiştirebilecek bir hazırlık içinde beklemek gerek. Bunun için devamlı bir gayret ve uyanıklık içinde, her an bilgimizi, içinde bulunduğumuz zaman ve mekâna göre "kullanılabilir" hâle getirme çabası ve samimiyeti içinde olmalıyız. Zaman ve mekân zorluklarını yine yine bunu yapmakta ısrarlı olmak, bize realite atlatmakta yardımcı olacaktır. Otomatizma realitesi, yazımızın ilerleyen paragraflarında anlatacağımız niteliklerinden dolayı, söz-konusu zorlukların en çok çekildiği bir dönemdir. Çıktıkça dikleşen yokuşlarının bol olduğu bir yoldur.

Dünya gezegeni, çeşitli realitelerdeki varlıkların, içinde buldukları zaman ve mekân şartlarında bilerek ya da bilmeyerek, derece derece otomatik ya da şuurlu olarak özerindeki bilgiyi kullanılabilir hâle getirmeye çalıştıkları bir tekâmül okuludur. Bu okulun müfredat programının en belirgin özelliği, üzerine enkarne olan varlıklara bireysellikten kurtulma eğitimi vermektedir.

(Devam Edecek)

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.30-21.00)

6 EYLÜL	İnsanın Metabiyolojik Yapısı	Kenan YILMAZ
13 EYLÜL	Duyular Dışı Yetenekler	Gündüz ÖGÜT-Baş ÖGÜT
20 EYLÜL	Metapsişik ve Parapsikolojik Araştırmalar	Reşat GÜNER
27 EYLÜL	Metafizik Şifa	Evan ÖGÜT

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452 Sok. No:7
Kat: 2 D:2 Alsancak/İZMİR Tel: (0232) 464 00 17

TÖMER DİL MERKEZİ

14 EYLÜL Ufo Gerçeği (Dia Gösterili)

Yer: Tömer Dil Merkezi Kıbrıs Şehitleri Cad. No:55 Alsancak/İZMİR
Saat: 20.00- 21.30

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Dinamik Sistemler

T I P T A

Marios Kyriazis, Gerontoloji Doktoru, Kings Koleji, Londra

Son aylarda basın, radyo ve televizyonda **Dinamik Sistemler Teorisi** alanındaki araştırmalara çok yer verilir oldu. Okuyucunun dikkati ister istemez şu anlaşılması güç ve insanı şaşırtan terimlere çekiliyor: Kaos (chaos), kırıksallık (fractals), çatallanım (bifurcations), tuhaf çekiciler (strange attractors), bunlardan sadece birkaçıdır. Bu gelişmelerle yalnızca sade vatandaşlar değil, aynı zamanda üst düzey bilim adamları da bilime karşı yaklaşımlarını yeniden gözden geçiriyorlar.

Dinamik Sistemler Teorisi matematiksel bir teori olup; deterministik sistemlerin davranışlarını denklemlerle, evrensel ve ileri tipten kanunlar kullanarak açıklar (Cvitanovic 1989). Normal olarak düzgün biçimde çalışan bu deterministik sistemler bazen periyodik olmayan ve besbelli ki gelişigüzel etkinlikler içine girmektedirler. Bu fenomen "kaos" olarak tanımlanır (Gleick 1988). Bu sözcük "organizasyonsuzluk" a öz-

deş olan bir sözcük değildir, fakat içsel koşullara hassasiyetle bağlı olan deterministik sistemlerin yarı gelişigüzel olan osilasyonlarına karşılıktır (o anlama gelir).

Tıpkı bir sarkacın en düşük enerji noktasına doğru çekilme eğiliminde olduğu gibi; sistemin osilasyonları da ekseriya çekiciler ya da cezbediciler (attractor) diye isimlendirilen bir alana doğru yönelirler. "Çekicilerin" kesirli boyutları olan geometrik bir şekli vardır. Kesirli boyutları olan geometrik şekillere kırıksallık (fractals) denir (Mandelbrot 1982). Genellikle kesirli yapılar çok yakından katotik etkinliklere bağlıdır.

Bu teorinin popüleritesi hızla; kimya, biyoloji, astronomi, ekoloji ve son zamanlarda da klinik tıp alanlarında artmaktadır. Bu teorinin klinik tıp alanlarındaki uygulama potansiyeli sayılamayacak kadar çoktur.

A) Kızamık salgınlarının kolayca görülemeyen ama önemli olan mevsimlere göre değişen varyasyonları olduğu ortaya konmuştur (Shaffer 1983). Bu salgınların aleni muntazam olmayan dalgalanma ve

oyunmaları aslında hiç de gayri muntazam değildir. Matematiksel bir formüle sokulabilen, gözle görülmeyen ama önemli olan bir düzen mevcuttur. Dinamik sistemler teorisi; salgını kontrol için gerekli olan uyarının şiddetiyle birlikte dakik bir zamanlama akla getirebilir. Şu aşamada, hem öteki salgınların operasyonlarının keşfi, hem de tüm mekanizmanın daha kolay anlaşılmasına yönelik yoğun araştırma sürüp gidiyor.

B) İnsan kalbinin atışları, genellikle düşünüldüğü gibi, ritmik değildir. Evre-uzay yapısı kullanılarak yapılan analizler göstermektedir ki, dinlenme zamanlarında bile kalp atışlarında dalgalanma ve oynamalar olmaktadır (Goldberger 1987). Bu dalgalanma ve oynamaların, kolayca görülmeyen ama önemli olan kaotik davranışla ilgili sayılabilecek özellikleri vardır. Aksine, kaosun matematiği ile ifade edildiklerinde; kalp kaslarının oldukça muntazam oldukları gözlenmiştir. Başka bir ifadeyle normal kalp, kaotik aktiviteyle çalıştırılır. Bu aktivitenin kaybı, beraberinde hastalık sinyallerini de getirir.

C Öyle görünüyor ki bedende birçok normal proses (süreç) kolayca görülmeyen, ama önemli olan kaotik davranışlara sahiptir. Örneğin, normal merkezî sinir sistemi kaos belirtileri gösterir. Kaotik niteliklerin yokluğu beraberinde depresyon ve epilepsi gibi rahatsızlıkları da getirmektedir (Babyloyantz 1988). Bunun açıklaması da; kaotik durumların sade ama enformasyon bakımından zengin, halbuki muntazam durumların monoton ve esneklikten yoksun oluşlarıdır.

D Yukarıdaki görüş; kesir ve korelasyon boyutlarının tahminleri gibi EEG sinyallerinin yeni analiz yöntemleriyle ilgili araştırmalar tarafından desteklenmektedir (Rapp et al 1990). Bu yolla sağlanan bilgi birikimi beynin öğrenme yeteneğiyle ilgili sürecin geliştirilmesinin etüdünde kullanılabilir. Depresyon ile akıl hastalıkları arasındaki ayrımın yapılması bu tekniğin muhtemel

bir uygulamasıdır. Dahası da var; hapların sinir sistemi üzerindeki etkileri de etüt edilebilir ve ilâçların dozları ona göre değiştirilebilir. Teorik olarak epilepsi bayılmalarının da önceden tahmini mümkündür. Görüldüğü gibi bu teknik; klâsik nörolojideki mevcut teşhis yöntemlerini tamamlar ve daha iyi hâle getirir durumdadır.

E Ritmik süreçlerle ilgili olarak kaos teorisi (Dinamik Sistemler Teorisi); kolayca görülmeyen ama önemli olan mekanizmanın tanımlanmasında güçlü bir araç olabilir. Periyodik nötropeni (kanda nötrofil lökositlerin ileri derecede azalması), Cheyne Stokes solunumu, insülin salınımındaki dalgalanmalar, doğumla ilgili devre konularında da kaos teorisi matematik analizlerle uyum sağlıyor (Glass 1988). Klâsik tıp tarafından önerildiği gibi gelişigüzel uygulanan uyarılar hemen hemen ekseriya; ritme ilgili anormalliklerin neden olduğu durumların tedavisinde ye-

tersiz kalmaktadırlar. Oysaki kaos teorisi; en üst düzeyde sonuç getirecek ritmik olarak değişen löseminin uyarılmasının doğru zamanlamasında bunu önceden bilebilir.

Parkinson hastalığı, kriz, trambosit bozulması, ısı regülasyonu, yaşlanma ve benzeri gibi çok farklı süreçlerde gitgide artan araştırmalar uygulanmaktadır. Sonuçların alınması ve anlaşılıp takdir edilmesi ağır olmaktadır. Bunun bir nedeni matematikçilerle klinik araştırmacıların yakın işbirliğine ihtiyaç olmasıdır. Dahası da var; sonuçlar matematiksel olarak yayınlanır, hem de tamamen Amerikan basınında. İki nedenle bu gelişmelerden haberdar olmamıza gerek vardır: Yetenekli bilim adamlarıyla klinikçileri cesaretlendirmek ve araştırmalarını desteklemek için; sonuçların, hastalıkların ıstıraplarını azaltması için strateji geliştirilmesinde, sağlığın yükseltilmesinde ve ölümün geciktirilmesinde kullanılması için.

(Çeviren:
Selman GERÇEKSEVER)

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.00-20.30)

6 EYLÜL	Tekrardoğuş	Emre ÜLKER
13 EYLÜL	Sirius Gizemi	Selim KARABIYIK
20 EYLÜL	Yeni Bir Dünya Düzenine Doğru	Saadet YILMAZ
27 EYLÜL	Medyomluk ve Obsesyon	İsmet YALÇIN

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği,
Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA Tel: (0312) 229 54 46

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 59

14.1.1965

TESİRLERİN KÜTLESEL YANSIMASI

"İnsanlığın kaderinde umumî fatal olarak, muhakkak bir değişme olacaktır. Her değişim, muhtelif safahatla beraber, muhtelif ıstırapları da beraber getirir. İlk safahat, ilkel safahat, muzdarip safahattır. İşte bu yüzden insanlığın ıstırabı büyük olacaktır. Zira tesir mekanizması şöyle çalışmaktadır: Umumî fatal muayyen bir potansiyel yüklüdür. Bu potansiyelin varlıklar tarafından emilmesi, enerjiye kalbedilmesi, tatbikatın çevrilmesi şarttır. Emilemezse yük, baskıdır, yılgınlıktır. Nihayet genel bir ıstıraptır. Siz buna, insanlığın ulaşacağı realite deyiniz. Mühim değildir.

Tesir bizatihi bir bilgi, fiilî, daha doğrusu fiilleşmiş bir bilgi akımından ibarettir.

Bu potansiyel, işte, fiilleşme sırasını bekleyen üstün bilgidir. Tesir, varlığın özündeki bilgi ile, umumî fatalin ulaşmak kaderinde olduğu bu bilgi arasındaki sempatizasyondur. Hakikî irtibattır. Bundan dolayı, fiilî bir bilgi akımıdır. İşte tesir budur."

SÖZLÜK

Fatal: Kader

Safahat: Safhalar

Deruni: İçsel

KİTAPLAR ARASINDA

Silver Birch

ÖTEÂLEMEN DEN GELEN BİLGİLER

ÖTE ÂLEMEN DEN
GELEN BİLGİLER

SILVER BIRCH

(RM)

Kitabın adı
ÖTEÂLEMEN DEN GELEN BİLGİLER
SILVER BIRCH

Çeviren / Derleyen
Jâle GÜR SOY

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi
228 SAYFA, 1994

Fiyatı: 130.000 TL

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI
P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

TEMAS kurduğu İngiltere'deki grup aracılığıyla, ruhsal âlemin niteliklerini ve bilgilerini yıllarca aktaran büyük bedensiz varlık Silver Birch'ün bir kitabını daha sunuyoruz. Silver Birch'ün Türkiye'de tanınmasını sağlayan sayın Jâle Gürsoy'un bu ilk çevirisini yenileştirerek yayına hazırladık.

Kozmik ilkelerin son derece yalın ve etkili anlatımını bu tebliğlerde kolayca görmekteyiz. Bunları okuma şansına sahip olanlar hiç farkında olmadan ve sadelik içinde yaşamlarına olumlu yönde değişiklik getirmişlerdir. Sayın Jâle Gürsoy bunu şöyle ifade etmiş: "Bu öğretiler, yakından tanıdığım birçok kişinin hayat görüşünü, dünya yaşamını derinden etkiledi ve değiştirdi. İnsanlık, kendisi-

ni mahkûm ettiği çetin ve görünüşteki çaresiz görünen şartları içinde yine de yalnız bırakılmıyor. Yücelmiş, arınmış, kendi özışığına ulaşmış ruh dostlar, büyük anlayış, şefkat, sevgi, tükenmek bilmeyen sabır ve fedakârlıkla, ilâhî rahmet ve müsaade altında yardımlarını insanın bencilliğini ve doymak bilmeyen maddî hırsı ile karartılmış dünyamızın sakinlerine, şaşmayan bir kararlılık ve yılmayan bir vefakârlıkla iletmeye devam ediyorlar."

Tam bir sevgi ve hizmet varlığı olan Silver Birch şunları belirtiyor: "Dünyayı bir anda değiştiremezsiniz. Siz ancak kendinizi değiştirebilirsiniz. Siz sadece elinizden gelenin en iyisini yapın. Nerede imkân bulursanız hizmet edin. Almış olduğunuzu sunun. Başkaları onu paylaşırsa sevinin." ■